

อนุชนกวรทรบ

อนุชนควรราบ

Youth Should Know

คำนำ

วัตถุประสงค์ของหนังสือเล็ก ๆ เล่มนี้ก็กระจ่างอยู่แล้ว เพราะเป็นที่ประจักษ์แก่เราทุกคนว่า หนังสืออันเกี่ยวกับเรื่องเพศในท้องตลาดขณะนี้ เป็นหนังสือชนิดที่มีค่าต่ำที่สุดหลายสิหลายอย่าง หนุ่ม ๆ สาว ๆ อ่านกันอย่างไม่มีหุ่หุ่ผลที่เขาได้รับก็คือ สิ่งพิมพ์ใจที่ผิดพลาดอันเป็นอันตรายและ นำให้ผิดทางหลายอย่าง สิ่งพิมพ์ใจเหล่านี้เกิดขึ้นในหนุ่มสาวเป็นอันมากแล้ว อีกนัยหนึ่ง หนังสือที่มีหลักมั่นคงซึ่งจะบรรยายให้ใจหนุ่มสาวก็ไม่มี หนังสือเหมาะสมในเรื่องเพศสรีให้เขาอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และเกิดผลดีแก่จิตใจของเขาก็ไม่มี

ในการเตรียมหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้วางหลักยึดไว้ 4 ประการ คือ

1. เราได้ชวนขวหายหาคำศัพท์อันเกี่ยวกับอวัยวะและส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะสืบพันธุ์ให้เหมาะสม ป้องกันไม่ใช่คำตลาดหรือคำศัพท์ต่ำ ๆ อันจะก่อความให้เกิดความรู้สึกเพศรส และทั้งจะเตรียมอนุชนให้รู้จักคำศัพท์ที่เขาจะคุ้นเคยก่อนที่จะศึกษาคืบหน้าในมหาวิทยาลัย หรือในโรงเรียนแพทย์ พยายามกล่าวให้แจ่มแจ้งไม่คลุมเครืออันจะก่อให้เกิดความแปลกใจสนเท่ห์ อยู่ไม่หยุดหย่อน

2. เมื่อพิจารณาทางด้านธรรมชาติวิทยา เราก็พยายามชี้แจงให้เห็นแจ่มชัดถึงความแตกต่าง ระหว่างการที่มนุษย์รักกัน กับเรื่องสัตวชาติญาณทางเพศในบรรดาพืชและสัตว์ชั้นต่ำ เพราะถ้ามิได้กล่าวเรื่องนี้ให้กระจ่างก็จะกระทำให้อ่านคิดใคร่ครวญถึงเรื่องเพศรสของมนุษย์ต่ำลงมาจนเท่ากับระดับของสัตว์

3. เมื่อกล่าวถึงด้านศีลธรรม เรามีได้ขอให้อนุชนดำรงชีวิตที่สะอาดโดยนำเรื่อง กามโรคเข้ามา กล่าวเพื่อขู่ให้กลัวเป็นข้อใหญ่ เพราะข้อเท็จจริงก็มีอยู่แล้วว่า สักวันหนึ่งบรรดาแพทย์ทั้งหลายอาจจะเอาชนะโรคเหล่านี้ได้ แต่เป็นเรื่องที่ต้องนำมากล่าวเพื่อให้เห็นความจริงอันประจักษ์อยู่ในปัจจุบันนี้ ยิ่งกว่านั้นอีก บางคนเข้าใจว่าเรื่องเพศรสเป็นเรื่อง “สกปรก” เพศรสเป็นสัตวชาติญาณที่พระเจ้าประทาน เพื่อให้เราบังเกิดความอิมเอบใจและให้เราใช้ตามวิธีที่ถูก การแต่งงานไม่ใช่จะศักดิ์สิทธิ์เพราะเป็นเรื่อง

ภายใต้กฎหมายของบ้านเมืองแต่เป็นเรื่องที่เป็นโอกาสที่สุดซึ่งชาย และหญิงจะสร้างบุคลิกลักษณะให้เจริญเติบโตเต็มตัวได้

4. เมื่อก้าวถึงด้านอารมณ์ (Emotion) ก็ได้ กล่าวไว้แจ่มแจ้งว่า อากัปกริยาที่สมสู่กันนั้นเป็น ความพึงพอใจของร่างกายอย่างมากที่สุดที่รู้จักกันมา ไม่ใช่เป็นความพึงพอใจด้านเพศสพเท่านั้นเอง แต่ ความพึงพอใจนี้ได้กระทำให้เกิดความพึงพอใจในด้านอื่น ๆ ด้วย การที่จะปฏิบัติให้เกิดความพึงพอใจ ดังกล่าวนี้ จะว่าเป็นเรื่องน่าอดสูหาไม่ได้ และไม่ใช่เป็นเรื่องที่ต้องกระทำเพื่อให้สำเร็จตามความ เรียกร้องของธรรมชาติฝ่ายต่ำเท่านั้น

โดยที่หวังอยู่ว่า หนังสือเล่มเล็กนี้เป็นอุปกรณ์นำไปสู่ความเข้าใจในเรื่องเพศสพอย่างกระจ่าง และนำไปสู่การดำรงชีวิตด้านเพศสพที่ปลอดภัย เราจึงได้จัดพิมพ์ขึ้นให้แพร่หลาย ขอท่านผู้อ่าน ทั้งหลายได้โปรดกระทำจิตใจของท่านให้โน้มเอียงมาสู่จุดประสงค์ของเราด้วยเถิด

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

คำอธิบายชีวิตด้านเพศสำหรับอนุชน	5
อนุชนควรทำอะไร เมื่อรู้สึกว่ “เพศรส” กระตุ้นเตือน	18
เหตุใดคนเราจึงทำการสมรส	23
เหตุใดบางคนจึงไม่แต่งงานเลย	25
ไม่วัดความรัก	27
ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่า ความรักนั้นเป็นความรักแท้	28
ความจริงที่ผู้เชี่ยวชาญค้นพบแล้ว	29
เราจะทราบได้อย่างไรว่า ชีวิตสมรสของเราจะยึดเชื้อ และจะมีความสุข	31
อัตราพยากรณ์การสมรส	33

คำอธิบายชีวิตด้านเพศสำหรับอนุชน

เมื่อเด็กผู้ชาย หรือ เด็กผู้หญิง มีอายุย่างเข้า 14 หรือ 15 ปี ชีวิตอีกด้านหนึ่งของเขา ก็คือด้านที่เมื่อยังเล็กอยู่ไม่เจริญ หรือเจริญแต่ส่วนเดียว หรือจะพูดว่ายังหลับอยู่ก็ได้ นั่น บัดนี้ชีวิตด้านนั้นกำลังเจริญเติบโตขึ้นแล้ว เกือบจะว่ากำลังตื่นจากหลับก็ได้ ชีวิตด้านนี้คือ “ชีวิตด้านเพศ” เราเคยพูดกันว่า เด็กรุ่นนี้กำลัง “แตกเนื้อหนุ่ม” “แตกเนื้อสาว” เป็นความเจริญเติบโตที่น่าสนใจและอัศจรรย์มากที่สุด การที่ชีวิตด้านนี้ตื่นขึ้น ส่วนหนึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับจิตใจ ส่วนหนึ่งเกี่ยวกับร่างกาย และอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับความรู้สึกหรืออารมณ์ (Emotion)

ตามปกติ เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงอยากทราบว่า ทำไมตัวเขาจึงเป็นอย่างนี้ มีอะไร ๆ เปลี่ยนแปลงไปหลายอย่าง เขาอยากรู้ให้แจ่มแจ้ง เขาอยากเข้าใจให้ถึถ้วน แต่อย่างไรก็ไม่ทราบเด็ก ๆ รู้สึกอายไม่กล้าถามปัญหาที่ตัวมีอยู่ในจิตใจ และรู้สึกว่าจะพูดกันง่าย ๆ ก็พูดไม่ได้ แม้จะถามคุณพ่อคุณแม่ก็ไม่กล้าถาม หรือบางทีได้ลองถามดูบ้างแล้ว คุณพ่อคุณแม่ก็ตอบหลบไปเลียงมาไม่ตรงจุด ทำให้ไม่จุใจ บางทีรู้สึกว่าพูดกับพวก เพื่อนอายุรุ่นราวคราวเดียวกันได้เรื่องบ้าง เพราะเพื่อน ๆ กัดคอกอยู่ในหัวอกอันเดียวกันอย่างนี้พอจะได้ความบ้างอย่างราว ๆ ไม่แน่ใจว่าจะถูกหรือผิด

พึงจำไว้เถิดว่า เรื่องเช่นนี้อุชนไม่มีความรู้มากเท่า ๆ กับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ต้องการจะช่วยให้ อนุชนเข้าใจในเรื่องนี้ตาม เอ็กซ์พีเรียนส์* ของเขา แต่ผู้ใหญ่ก็รู้สึกขวยใจที่จะบอกเล่าเรื่องนี้เท่า ๆ กับพวกอนุชนขวยใจ

*เอ็กซ์พีเรียนส์ คือ กรณีที่เราได้เผชิญด้วยตนเอง เช่นผู้ใหญ่เคยสมสู่มาแล้ว เราก็ว่าผู้ใหญ่มีเอ็กซ์พีเรียนส์ทางนี้มาแล้ว เราเคยขึ้นเครื่องบินมาแล้ว เราก็มีเอ็กซ์พีเรียนส์ในการอยู่บนอากาศยาน เครื่องบินอยู่เองเหมือนกัน เขาก็ไม่รู้แน่นอนว่าจะบอกอนุชนอย่างไรดี ชะรอยจะเป็นด้วยเรื่องนี้เป็นเรื่องส่วนตัวและยังเป็นเรื่องลึกลับอยู่ แม้ว่าผู้ใหญ่จะรู้อยู่แก่ใจ ก็พูดไม่ได้

ถ้าร่างกายของเราเป็นเครื่องยนตร์กลไก เราทุกคนก็เรียนเรื่องร่างกายให้ถึถ้วน ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์ได้เช่นเดียวกับเราเรียนเรื่องรถยนต์หรือจักรเย็บผ้า แต่ร่างกายของเราไม่เป็นเช่นนั้น เพราะถ้าร่างกายของเราเป็นเพียงเครื่องยนตร์กลไก งานที่เราพึงกระทำก็คือหาน้ำมันเติมให้ (ให้อาหาร) รักษาร่างกายให้สะอาดและหยอดน้ำมันให้ดี (อาบน้ำ, ออกกำลังและนอนพัก) เสียเท่านั้นก็พอแล้ว แต่ร่างกายของเราเป็นเรือนของวิญญาณและจิตใจ เพราะฉะนั้นเพียงแต่การกระทำของเรา ก็ทำให้ร่างกายต่างกับเครื่องยนตร์กลไกมากมายแล้ว เมื่อเราจะศึกษาชีวิตเพศ เราพึงเข้าใจว่าไม่ใช่จะจำกัดการเรียนของเราลงมาเพียงการศึกษาตามหลักวิทยาศาสตร์เท่านั้น แต่ต้องรวมสิ่งอื่น ๆ เช่น จิตวิทยา, ศิลธรรม และศาสนาเข้าด้วย

“ชีวิต” คำเดียวเท่านั้นก็ยังเป็นเรื่องลึกลับอยู่แล้ว เฉพาะอย่างยิ่งชีวิตมนุษย์ยังเป็นสิ่งลึกลับกว่าชีวิตใด ๆ หมด จริงอยู่ชีวิตมนุษย์นี้เหมือนชีวิตของพืชและสัตว์มากมายหลายประการ และประการที่ชีวิตมนุษย์แตกต่างกับชีวิตพืชและสัตว์นั้นเป็นเรื่องที่เราคิดว่าสำคัญมากกว่าประการที่ชีวิตคล้ายกัน ในบรรดาชีวิตทั้งหลายนอกจากชีวิตชั้นต่ำที่สุด เมื่อมีการทวิชีวิตจะต้องให้ตัวเมียและตัวผู้ใกล้ชิดติดต่อกัน ทำนองใดทำนองหนึ่ง แล้วจึงจะมีชีวิตทวิขึ้นมาได้ เมื่อท่านอยู่ในโรงเรียนท่านได้ศึกษาเรื่องสัตว์ต่าง ๆ แล้ว และไม่ต้องสงสัยว่าท่านได้ศึกษาเรื่องสัตว์ต่าง ๆ เหมือนกัน เมื่อท่านได้เห็นเท่านั้นแล้ว แม้จะยังไม่ได้ศึกษาอะไรมากมาย ท่านคงทราบอะไร ๆ เรื่องเพศสบ้างแล้ว ถึงจะยังไม่เข้าใจถึถ้วนก็ไม่ใช่ไร

แต่สิ่งที่ท่านต้องการทราบมากที่สุดก็คือสิ่งที่เกี่ยวกับมนุษย์ ท่านอยากรู้อะไรว่า “การสมสู่” นั้นคืออะไร ทำกันอย่างไร ชีวิตใหม่คือทารกนั้นตั้งต้นมาอย่างไร และเกิดมาอย่างไร ท่านอยากรู้อะไรถึงอวัยวะสืบพันธุ์ เพราะท่านรู้ว่าของผู้หญิงและผู้ชายไม่เหมือนกัน และท่านอยากรู้อะไรถึงส่วนต่าง ๆ ของอวัยวะนี้ว่าส่วนไหนเป็นอย่างไร และทำหน้าที่ของมันอย่างไร

ถ้าหากว่าท่านอยากรู้อะไรทราบ แต่รู้สึกขวยแอกใจไม่อยากรู้อะไร ขอบอกท่านอย่ากระวนกระวาย หรือกระดากเลย ที่ท่านรู้สึกอย่างนี้เป็นของธรรมดา คนอื่น ๆ ที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับท่านส่วนมากก็มีความรู้สึกอย่างเดียวกับท่าน ขอจำไว้ว่าความรู้สึกเช่นนี้มีคุณประโยชน์แก่ท่านเป็นอันมาก สิ่งที่เราพึงกระทำก็คือถือท้ายความรู้สึกนี้ให้ดำเนินไปในทางที่ถูกและตรงตัวไว้ให้เที่ยง อย่าให้เอนเอียงรุนแรงไปด้านหนึ่งด้านใด

เพื่อให้เราเข้าใจหัวข้อนี้ ขอเราเริ่มต้นสังเกตว่า ชีวิตมนุษย์ต่างกับชีวิตพืชและสัตว์อย่างไร สัตว์ชั้นต่ำที่สุดก็คือ อะมีบา (Amoeba) อะมีบามีลักษณะคล้ายก้อนวุ้นเล็ก ๆ มันทวิชีวิตของมันด้วยการแบ่งตัวของมันออกเป็นสองส่วน แยกหลุดจากกันแล้วต่างก็มีชีวิตลำพังแบ่งอยู่อย่างนี้เรื่อย ๆ ไป ไม่มีตัวผู้ตัวเมีย ตัวมันเองก็ไม่รู้ว่าตัวมันแบ่งออกออกอย่างนั้น

คราวนี้มาถึงชีวิตพืช พืชเป็นชีวิตชั้นสูงขึ้นมา คือมีตัวเมียและตัวผู้ และมันมาผสมกัน ไม่ใช่ตัวเมียไปหาตัวผู้ หรือตัวผู้ไปหาตัวเมีย มันก็ไม่รู้ตัวมันเป็นของซึ่งกันและกัน คือมันไม่มีความรู้สึกเลย แต่มันอาศัยผึ้งแมลงอื่น ๆ และกระแสลมช่วยพาตัวผู้ (เกสรตัวผู้ Pollen) ไปหาตัวเมีย (เกสรตัวเมีย) เกสรทั้งสองผสมกันเข้าทำให้เกิดชีวิตใหม่ขึ้น

ชีวิตสัตว์ก็เช่นเดียวกัน ชีวิตสัตว์ชั้นสูงนั้นตัวผู้ไปหาตัวเมียเอง แล้วก็ปล่อย “ตัวเชื้อ” เข้าไปไว้ภายในกายของตัวเมีย เมื่อตัวเชื้อของตัวผู้ไปพบไข่ซึ่งคอยอยู่แล้วในตัวเมียนั้นก็ผสมกัน ทันใดนั้นเองชีวิตใหม่ก็เกิดขึ้นมา แต่สัตว์เหล่านี้เรารู้ไม่ว่า ทำไมมันจึงต้องมาทำกันอย่างนั้น มันมาหากันตามสัญชาตญาณ* และมันมาหากันตามฤดูกาล สำหรับสัตว์ขอเรียกฤดูที่มัน

*สัญชาตญาณ (Instinct) คืออาการที่สิ่งมีชีวิตรู้สึกและกระทำตัวเอง ซึ่งคิดเนื่องมาจากกำเนิด โดยไม่ต้องมีใครเชื่อมสอนมาหากันว่า “ฤดูติดสัด” แต่สำหรับมนุษย์ขอเรียกว่า “ฤดูจับคู่” (Mating season) ตามปกติสัตว์มี “ฤดูติดสัด” ปีละ ครั้ง อย่างนกและวัว ควาย แต่สัตว์บางชนิดมีปีละหลายครั้ง เช่นกระต่ายเป็นต้น ท่านคงทราบแล้วว่าสัตว์ชนิดใดที่เจริญมาก ก็ต้องให้ลูกโตอยู่ในท้องแม่นานกว่าสัตว์ชั้นที่ต่ำกว่า ยิ่งลูกอยู่ในท้องแม่นานเท่าใดก็ยิ่งช่วยตัวเองไม่ได้นานเท่านั้น ต้องมีผู้หาอาหารและคอยเลี้ยงดู

คราวนี้เรามาถึงมนุษย์ ขอสังเกตว่าชีวิตมนุษย์ผิดกว่าชีวิตอื่น ๆ อย่างไรบ้าง ข้อแรกมนุษย์ไม่ได้มี “ฤดูจับคู่” เป็นประจำ ผู้ชายหรือผู้หญิงมีสัญชาตญาณที่จะชักนำให้มาหากันอยู่แล้ว และสำหรับคนที่ได้รับความเจริญมาก ๆ เขามีได้มาหากันตามแต่การชักนำของสัญชาตญาณเท่านั้น แต่เขามาหากันตามแรงกระตุ้นเตือนของเพศรส เมื่อถึง “ฤดูติดสัด” บรรดาสัตว์ทั้งหลายไม่ได้เลือกคู่ของมัน ตัวเมียตัวใดอยู่ใกล้ตัวผู้ก็เป็นใช้ได้ แต่ในสัตว์ชั้นสูงบางชนิด ตัวผู้มีสัญชาตญาณเลือกตัวเมียเป็นตัว ๆ ไป และตัวเมียมักไม่ยอมเสมอไป แต่เลือกตัวผู้เป็นตัว ๆ เหมือนกัน สัตว์ส่วนมากเปลี่ยนคู่ทุก ๆ ปีจริงยังมีสัตว์บางชนิดไม่ใคร่เปลี่ยนคู่ เมื่อได้คู่แล้วมักอยู่คู่กันนั้นต่อ ๆ กันไปหลายปี บางทีตลอดชีวิตของมันเลย แต่ “ฤดูจับคู่” ของมนุษย์เท่านั้นเราเรียกว่าเวลา “ตกหลุมรัก” คำว่า “ตกหลุมรัก” นี้เป็นอีกปีเรียนส์ที่สูงเกินกว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลายจะทราบได้

การ “ตกหลุมรัก” ก็คือ เวลาผู้หญิงหรือผู้ชายรู้สึกว่าตัวเองเป็นของกันและกันเท่านั้น ไม่ใช่เป็นของผู้ใดอื่นอีกเลย การ “ตกหลุมรัก” นี้ทำให้เขามีความสุขอย่างประหลาดเมื่อเวลาเขาได้อยู่ด้วยกัน คือเขารู้สึกว่าเขาต้องการอยู่ด้วยกัน ทำงานด้วยกัน เล่นด้วยกันและมีบุตรด้วยกัน หรือพูดง่าย ๆ ว่าอยากแต่งงานกันนั่นเอง แล้วเขาจะฝันว่าเขาจะมีความสุขอยู่ด้วยกันจนตลอดชีวิต บางทีก็ไม่ได้จริงอย่างฝัน บางทีล้มเหลวและไม่มีความสุข แต่อย่างไรก็ตามมนุษย์ก็ยังหมายถึงจะกระทำให้สำเร็จ เพราะข้อนี้เป็นสิ่งที่มนุษย์เอาใจใส่เสาะหามากที่สุด

ความดึงดูดทางเพศรสนั้นเป็นความรู้สึกคู่คี่ที่สุดที่มนุษย์รู้จัก ไม่เหมือนสัตว์เพราะมันเข้ามาหากันด้วยกลิ่นตัว มีสัตว์หลายชนิดที่พอถึง “ฤดูติดสัด” มันมีกลิ่นตัวแรงมาก ส่วนความดึงดูดทางเพศรสของมนุษย์รวมเอาอารมณ์จิตใจและวิญญาณเข้ามาด้วย เพราะเหตุนี้เองความสุขของเราจึงอาศัยเพศรสมาก โดยที่เราเป็นมนุษย์มีอิสระ เราไม่ควรประพาดตัวในเรื่องเพศรสอย่างกับว่าเราเป็นสัตว์ที่เพียงแต่ถูกสัญชาตญาณ ปกครองเท่านั้น เราพึงกระทำตนให้เป็นมนุษย์ในเรื่องนี้ คือมีกำลังเสาะหาทางออกที่ถูกต้องให้แก่แรงกระตุ้นเตือนของเพศรส

เมื่อผู้หญิงผู้ชายตกหลุมรัก คือเมื่อเขารู้สึกเป็นของกันและกันนั้น ความสัมพันธ์ทางด้านร่างกายก็เกิดขึ้นดังนี้ คือเขาทั้งสองต่างรู้สึกตื่นเต้นอย่างไรชอบกลและเฉพาะอย่างยิ่งอวัยวะสืบพันธุ์นั้น

มีการตื่นเต้นมาก และความตื่นเต้นนี้ oiuimb มักสูงสุดเอาตอนเวลา นอนกลางคืน คืออวัยวะสืบพันธุ์ หรือ ลำตัวของผู้ชายจะขยายตัวบวม ขึ้นและแข็งกระด้าง ไม่อ่อนเปียกอย่างปกติ อาการที่เป็นแบบนี้ ทำให้อวัยวะนี้สอดเข้าไปในช่องที่ร่างกายของผู้หญิง ซึ่งเป็นช่องที่ทารกคลอดออกมา ที่เราเรียกกันว่า ช่องคลอดนั้นง่ายเข้า ช่องคลอดนี้เป็นทางนำไปสู่มดลูก อันเป็นที่อยู่ของทารกเมื่ออยู่ในครรภ์ มดลูกนี้เป็นถุงเนื้อที่ไข่ (เมื่อถูกผสมกับตัวเชื้อ) จะโตขึ้นจนเป็นตัวทารก อวัยวะสืบพันธุ์ของผู้ชายและช่องคลอดนี้มักมีขนาดพอดี ๆ กัน ขณะที่ผู้ชายทำการชักอวัยวะสืบพันธุ์เข้าออกอยู่ในช่องคลอด ก็จะทำให้เกิดความตื่นเต้น พอใจอย่างยิ่ง จนถึงขีดพอใจอย่างสูงสุดที่เราเรียกว่า ออกัสซั่ม (Orgasm) ระยะออกัสซั่มนี้คือระยะที่ฝ่ายหญิงที่มีความพอใจจนมดลูกลำเนื่อของช่องคลอดทำอาการหกระและคลายตัวเป็นระยะ ๆ มีอาการขมขมมีบ ส่วนผู้ชายนั้นอวัยวะสืบพันธุ์จะบีบบังคับเอาตัวน้ำเชื้อออกมาการกระทำอย่างนี้เราเรียกว่า “การสมสู่กัน” หลังจากนั้นอวัยวะสืบพันธุ์ของทั้งสองก็จะคลายตัว ด้วยความเป็นสุขและพอใจจนหยุดพักหลับไหลไป ถ้าพูดถึงเอ็กปีเรียนส์ทางเพศเป็นสิ่งที่ทำให้มีความสุขและพอใจแก่มนุษย์มากที่สุดที่รู้จักกันมา นี้แหละเป็นเวลาที่คุณสมรสมีร่างกายอยู่ใกล้ชิดกันที่สุด แต่ว่าเขายังรู้สึกว่าเขาอยู่ใกล้กันในด้านอื่น ๆ ด้วย นี่แหละเป็นวาระที่เขาารู้สึกว่าเขาเป็นของกันและกันมากที่สุด

คู่สมรสที่ทำการสมสู่กันครั้งแรกนั้น ฝ่ายหญิงจะรู้สึกความเจ็บอยู่บ้าง เพราะที่ปากช่องคลอดของเขามีเยื่อปิดอยู่ เรียกกันว่า เยื่อไฮเมน (Hymen) เมื่อทำการสมสู่ก็ต้องทำให้เยื่อนี้ขาดออก โดยเหตุนี้เองฝ่ายหญิงจึงรู้สึกความเจ็บบ้าง ทางที่ควรกระทำก็ควรให้ค่อย ๆ ยืดออกดีกว่า ยิ่งกว่านั้นสิ่งที่พึงระวังคือ เยื่อไฮเมนนี้มีขนาด และความหนาบางต่างกันด้วย ฝ่ายผู้ชายพึงกระทำการสมสู่ด้วยความพิจารณาเห็นอกเห็นใจของฝ่ายหญิง และยิ่งทำตามคำชี้แจงของผู้หญิงได้ก็ยิ่งดีก็ว่ามาก หลายคนเชื่อว่าเยื่อไฮเมนนี้เป็นเยื่อพรหมจารีย์ คือผู้หญิงที่ไม่ได้รับการสมสู่จะมีเยื่อนี้เป็นปกติ และถ้าขาดไปแปลว่าได้มีการสมสู่แล้วนั้นเป็นความเข้าใจที่ไม่แน่นอน เมื่อผู้หญิงมีเยื่อนี้อยู่จะว่าเป็นพรหมจารีย์เสมอไปก็ไม่ได้ และถ้าขาดไปจะว่าได้มีการสมสู่แล้วก็ได้คู่กัน

ถ้าไม่มีการสมสู่ก็ไม่มีครรภ์ เพราะโดยการสมสู่อย่างเดิวน้ำตัวเชื้อของฝ่ายผู้ชายจึงจะมีโอกาสเข้าไปสู่ไข่อันเป็นของฝ่ายหญิงและผสมกันเป็นชีวิตใหม่ขึ้นมาได้ เมื่อสิ่งสำคัญของทั้งสองฝ่ายมาพบกันในร่างกายของผู้หญิงตรงเวลาอันเหมาะสม ก็จะทำให้เกิดตัวชีวิต ซึ่งต่อไปจะเติบโตเป็นทารกเริ่มแรกทีเดียว ชีวิตนี้เล็กมาก ถ้าไม่ใช้กล้องจุลทรรศน์ก็แทบจะดูไม่เห็น พอปล่อยให้เติบโตอยู่ในครรภ์ของผู้หญิงสัก 9 เดือนก็จะมียขนาดน้ำหนัก 7-8 ปอนด์ แล้วจะคลอดออกมาเป็นชีวิตมนุษย์ กว่ามารดาจะคลอดบุตรออกมาได้สักคนหนึ่งก็ได้รับความเจ็บมาก แม้ว่าระยะที่ทารกจะออกมานั้นเป็นระยะไม่ไกลก็มากนักก็จริง แต่มารดาต้องเสียเวลาเจ็บอยู่ตั้งชั่วโมงหรือสองวันทารกนั้นจึงจะคลอดออกมาได้ บรรดาแพทย์ทั้งหลายกำลังศึกษาหาวิธีขจัดความเจ็บนี้ และศึกษาได้ผลมากขึ้น ๆ ทุกที เชื่อว่าต่อไปอีก

สักหนึ่งชั่วอายุคน ผู้หญิงจะให้ทารกคลอดได้โดยไม่รู้สึกรู้สึกละเลยแต่กว่าจะถึงเวลานั้นคนก็จะรู้จักวิธีมีบุตรตามจำนวนที่ต้องการและตามที่ตนสามารถเลี้ยงดูได้กระมัง

ท่านควรเข้าใจเรื่องอวัยวะสืบพันธุ์สักหน่อย ภาพเลข 1 และ 2 แสดงถึงอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิง และภาพ 3 กับ 4 เป็นอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้ชาย ภาพบรรยายเหล่านั้นเป็นภาพส่วนของอวัยวะกลาง เว้นแต่ผังหมายเลข ข.บนภาพ 2

ตามภาพ 1 และ 2 ท่านจะเห็นว่าร่างกายของผู้หญิงเป็นผู้ให้ไข่ประมาณ 3,000 ฟองเกิดอยู่ที่รังไข่ 2 รัง ตามปกติไข่นี้จะแก่ในราว 4 อาทิตย์ (แต่ไม่เสมอไป) ต่อครั้ง ๆ ละหนึ่งฟอง ไข่ที่แก่จะหลุดจากรังไข่หล่นผ่านเข้ามาในท่อไข่ เรียกว่าท่อ ฟอลโลเปียน (Fallopian tube) มีท่อไข่ 2 ท่อต่อจากรังไข่มาสู่มดลูก ปกติไข่จะค่อย ๆ เลื่อนจากต้นท่อไข่มาถึงมดลูกในเวลาประมาณ 3 วัน ถ้าไข่ที่เลื่อนมานี้ปะทะตัวเชื้อเข้า ตัวเชื้อก็จะเข้าผสมกับไข่ได้สำเร็จ ก็ทำให้ไข่นั้นเป็น ไข่มีตัว (Fertilized egg) แล้วไข่นี้ตัวนี้จะแหะติดอยู่ตามเยื่อของมดลูกแล้วเจริญเติบโตในมดลูกนั่นเองจนเป็นทารก ถ้าไข่นั้นไม่ถูกประสมมันก็จะผ่านออกมาทางช่องคลอดออกนอกร่างกายไป

ตามปกติ ผู้หญิงอายุตั้งแต่ 14 ปีขึ้นไปจนอายุ 50 ปี จะมีไข่อยู่เสมอ ทุกระยะ 28 วัน โดยประมาณ ถ้าไข่ที่ไม่ถูกผสมผ่านออกนอกร่างกายก็ยอมผ่านออกมาพร้อมกับโลหิต และซากเยื่อมดลูกที่หลุดออกมาพร้อมเป็นประจำเรียกกันว่า ประจำเดือน (Menstruation) ก่อนมีประจำเดือนนั้นมีเยื่อมดลูกเกิดขึ้นสำหรับให้ไข่มีตัวแหะติด เมื่อไข่ไม่มีตัวผ่านมาถึงเยื่อเหล่านี้ ก็หลุดออกไปพร้อมกับโลหิตประจำเดือน โลหิตประจำเดือนนี้ไม่จำเป็นต้องซึมออกพร้อมกับเวลาที่ไข่เริ่มเคลื่อนมาสู่มดลูก ผู้หญิงมักมีประจำเดือนนานตั้งแต่สามถึงห้าวัน บางทีผู้หญิงสาวจะรู้สึกปวดท้องและ “ไม่สบาย” ถ้าเป็นอย่างนี้ควรสงบเสงี่ยมกว่าปกติสักหน่อย และอย่าอาบน้ำเย็น การมีประจำเดือนไม่ใช่เป็นความเจ็บป่วย ผู้หญิงที่มีร่างกายสมบูรณ์ดี จะรู้สึกไม่ใคร่สะดวกใจในเวลาที่มีประจำเดือนนิดหน่อยเท่านั้น

รังไข่มิได้ทำแต่ไข้อย่างเดียว แต่ยังกลั่นน้ำยาเคมีอย่างหนึ่งออกมาเพื่อซึมไปตามโลหิตด้วย น้ำยาเคมีนี้เองเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้ร่างกายของเขเป็นผู้หญิง น้ำยาอย่างนี้เรียกว่า ฮอร์โมน ฮอร์โมนของรังไข่มีผลศักดิ์สิทธิ์ที่จะช่วยให้เด็กหญิงเป็นผู้ใหญ่ ที่เป็นสาวฮอร์โมนนี้เองทำให้หน้าอกอวบใหญ่ ตะโพกกว้าง และช่วยให้ขนตามร่างกายปรากฏขึ้นมา

ภาพ 3 และ 4 ท่านจะเห็นเครื่องกลไกของอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้ชาย ลูกอ้นทะของผู้ชายก็ทำนองเดียวกับรังไข่ของผู้หญิง มีลูกอ้นทะสองลูกอยู่ในถุงหนังยึดและหุ้มได้ ตัวเชื้อเกิดขึ้นในลูกอ้นทะทั้งสองนี้บางทีเรียกว่า ตัวสะเปิมมาโตซัว (Spermatozoa) คือตัวชีวิตนั่นเอง ตัวเชื้อนี้เล็กมาก ลูกอ้นทะลูกหนึ่งมีตัวเชื้อหลายล้านตัว ถ้าเอากล้องจุลทรรศน์ส่องตัวเชื้อดูจะเห็นเหมือนตัวลูกน้ำมีหัวโต

และหางเล็กเรียวยาว เมื่อตัวเชื้อหลุดพ้นลูกอ้นทะไปแล้วมันจะต้นเต้นว่องไว เคลื่อนที่ไปในน้ำด้วยหางของมัน

จากลูกอ้นทะทั้งสองมีท่อเรียกว่า วาสติเฟอร์เรลส์ ท่อนี้ติดจากลูกอ้นทะยาวออกมาต่อกับท่อน้ำต่อมอีกสองอย่างคือต่อมน้ำ เวสซิเกิล และต่อมลูกหมาก (Prostate gland) เมื่อตัวเชื้อออกมาจากลูกอ้นทะจะผสมกับน้ำต่อมทั้งสองนี้เรียกว่า น้ำเชื้อ (semen) ในการสมสู่เมื่อถึงชั้นออกัสซั่มแล้ว น้ำเชื้อนี้จะถูกฉีดออกมาตามลำลึงค์เข้าไปในช่องคลอดของหญิงน้ำต่อมเวสซิเกิล และน้ำต่อมลูกหมากนั้นเป็นน้ำค้าง ช่วยปลุกและกระตุ้นเดือนตัวเชื้อที่หลับอยู่ให้มีกำลังวังชาว่ายน้ำไปตามทางจนกว่าจะไปประสบไข่ ซึ่งกินเวลาตั้งแต่สองชั่วโมงถึงสองวันหรือมากกว่านั้น ในขณะที่ตัวเชื้ออยู่ในช่องคลอดหรือในมดลูกและตามท่อฟอลโลเปียน

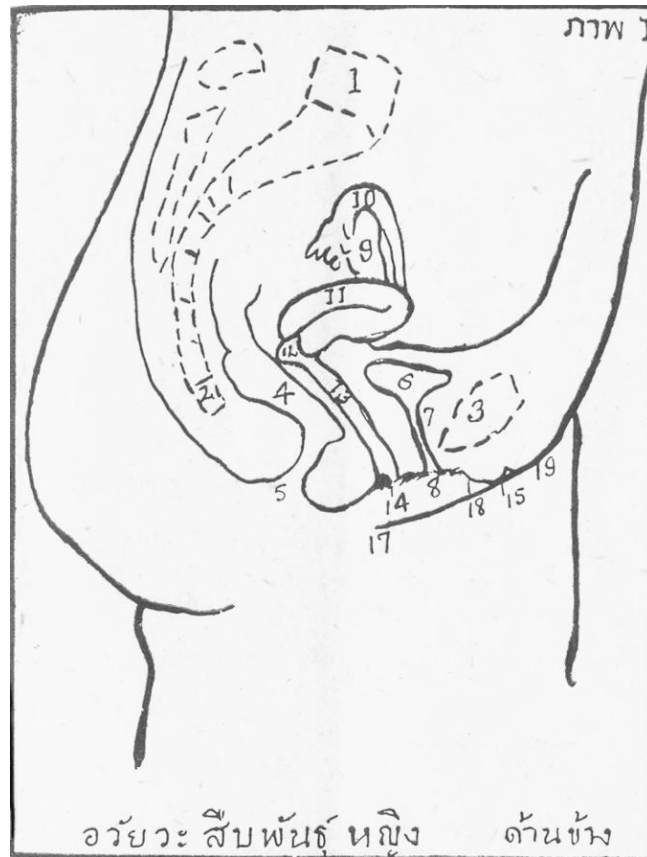
ตัวเชื้อมีชีวิตอยู่ได้ในน้ำค้างเท่านั้น แต่ปัสสาวะของคนเป็นน้ำกรด เพราะฉะนั้นก่อนตัวเชื้อจะออกมาจึงต้องมีน้ำค้างเลี้ยงมาด้วย เพื่อป้องกันกันไม่ให้ตัวเชื้อถูกน้ำกรดตาย

ที่ปลายลำลึงค์มีหนังหุ้ม บางทีหนังหุ้มนี้จะหุ้มลำลึงค์มากเกินต้องการไป นายแพทย์จึงตัดหนังหุ้มนี้ออกเสียบ้าง พิธีทำอย่างนี้เขาเรียกว่า พิธีตัด หรือพิธีเข้าสู่หนัดในพระคริสตธรรมคัมภีร์เรียกว่า ศีลสุหนัต ที่เขาต้องตัดหนังหุ้มออก เพราะบางรายหนังหุ้มมิดเกินไปจนเจ้าของจะทำความสะอาดส่วนปลายลำลึงค์นั้นไม่ได้

ลูกอ้นทะทำหน้าที่สร้างตัวเชื้อและทำหน้าที่กลั่นน้ำยาเคมีหรือฮอร์โมนชนิดหนึ่งด้วย ฮอร์โมนลูกอ้นทะก็เป็นประโยชน์แก่ผู้ชาย เช่นเดียวกับฮอร์โมนของรังไข่ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้หญิง ฮอร์โมนนี้เกี่ยวข้องกับความสุขของผู้ชายทั่วสรรพางค์เหมือนกัน คือทำให้ร่างกายเป็นผู้ชาย มีขนมีหนวดเกิดขึ้นทำให้หัวไหล่กว้างและเสียงทุ้มลง เพราะเหตุว่าฮอร์โมนเป็นคุณประโยชน์แก่ร่างกาย ทั้งหญิงชายอย่างใหญ่หลวงนี้เอง เราจึงต้องเอาใจใส่รักษาอวัยวะส่วนนี้ให้ก่อปรด้วยอนามย์ดีอยู่เสมอ

ผู้ชายก็มีความรู้สึกไม่ใคร่สบายอย่างเดียวกับเมื่อผู้หญิงมีประจำเดือนเหมือนกัน แต่เมื่อทราบความเรื่องนี้และพยายามรักษาตัวให้มีอนามย์ดีเสมอแล้ว จะไม่รู้สึกว่ามิอะไรรบกวนเลย บางทีก่อนที่เด็กผู้ชายจะใหญ่โตพอแต่งงานมีลูกมีเต้าได้ เขารู้สึกอวัยวะสืบพันธุ์ของเขาเจ็บระบเร้ามากจนรู้สึกว่าจะต้องช่วยให้ทุเลาลง ข้อสำคัญที่ควรกระทำคือต้องพยายามสงบจิตสงบใจ และให้ยุ่งอยู่กับการงานเสีย พยายามรักษาความสะอาดและรักษาอนามย์ให้ดี ออกกำลังกายกลางแจ้งให้มาก ๆ จนเหนื่อย จะช่วยบรรเทาดีกว่าทำอะไรอย่างอื่น แล้วความรู้สึกกระวนกระวายใจก็จะบรรเทาลง ต่อจากนั้นธรรมชาติก็จะผ่อนความตึงเครียดให้ โดยน้ำเชื้อจะไหลซึมออกมาเสียเองเมื่อเวลาอนหลับ ซึ่งเราเรียกกันว่า “ฝันเปียก” (wet dream) ถ้าใครเป็นอย่างนี้นาน ๆ หนหนึ่ง ก็อย่าตกใจเลย นั่นแสดงว่าร่างกายเขาเป็นปกติดี สำหรับบางคนจะมีการฝันทางเพศผสมด้วย อย่าครุ่นคิดเรื่องที่ฝันนั้นให้มากนัก อย่าเอามาเป็น

อารมณ์เสียดีกว่า บางทีจะฝืนเปียกเดือนละครั้ง หรือนานทีเดียวจะมีสักหนหนึ่ง จะเอากำหนดแน่นอนอะไรไม่ได้

คำอธิบายภาพ

ภาพที่ 1

กระดูก

1. Sacrum
2. Coccyx
3. Symphysis

อวัยวะถ่าย

4. Rectum ดาก
5. Anus ปากช่องทวารหนัก
6. Bladder กระเพาะปัสสาวะ

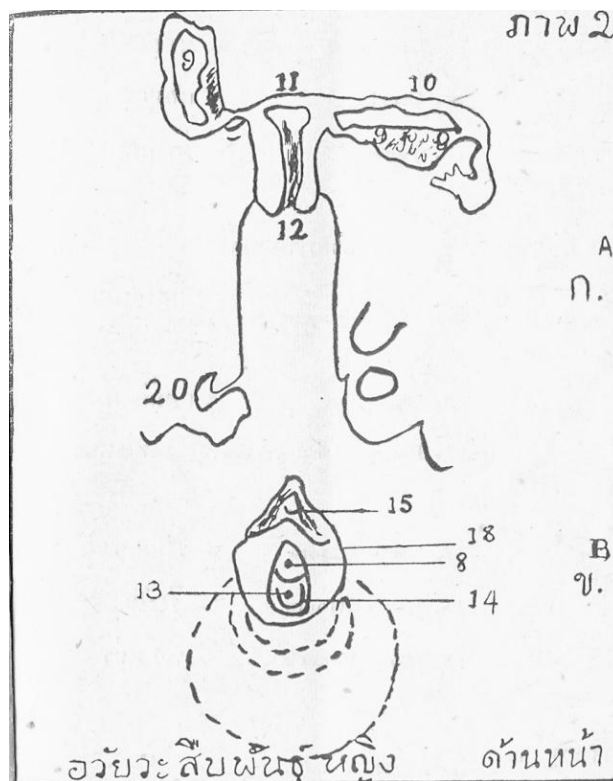
- 7. Urethra ท่อ ปัสสาวะ
- 8. Meatus ปากท่อปัสสาวะ

อวัยวะสืบพันธุ์-ภายในร่างกาย

- 9. Ovary รังไข่
- 10. Fallopian Tube ท่อไข่
- 11. Uterus or womb มดลูก
- 12. Cervix คอมดลูก
- 13. Vagina ช่องคลอด

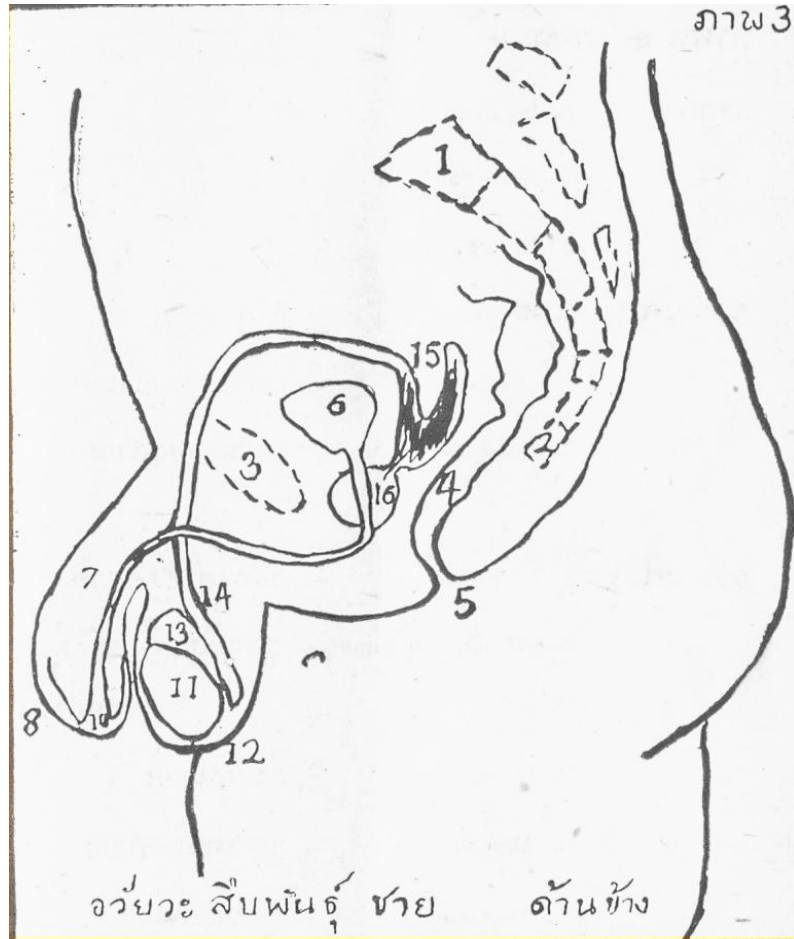
อวัยวะสืบพันธุ์-ร่างกายภายนอก

- 14. Hymen เยื่อไฮเมน เยื่อปิดช่องคลอด
- 15. Clitoris อิตทีลิ่งค์
- 16. Prepuce or foreskin หน้าหน้า ประธาน
- 17. Labia Majora ริมนอก
- 18. Labia Minora ริมใน
- 19. Mons Veneris หัวหน้า

ภาพที่ 2

20. Vulva-vaginal Gland ต่อมช่องคลอด

ภาพที่ 3 และที่ 4

กระดูก

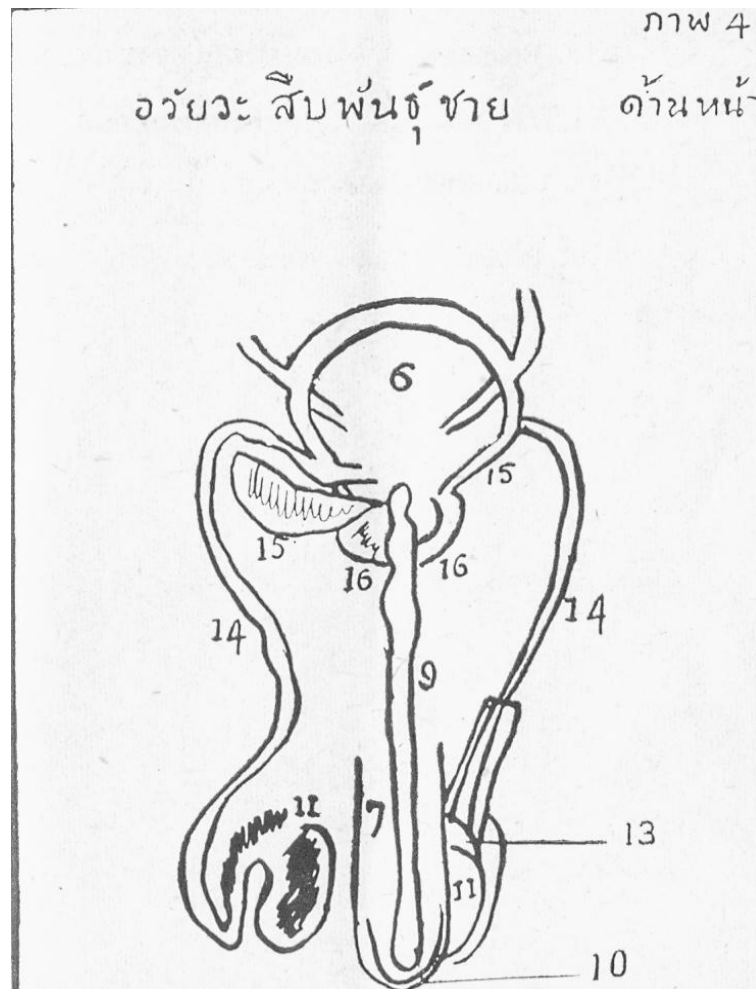
1. Sacrum
2. Coccyx
3. Symphysis

อวัยวะถ่าย

4. Rectum ดาก
5. Anus ปากช่องทวารหนัก

6. Bladder กระเพาะปัสสาวะ
อวัยวะสืบพันธุ์

7. Penis ลำกล้อง องคชาติ

8. Glans, Prepuce ปลายลึงค์ หนังหุ้มปลายลึงค์

9. Urethia ท่อปัสสาวะ

10. Meatus ปากท่อปัสสาวะ

11. Testicle ลูกอัณฑะ

12. Scrotum ถุงอัณฑะ

13. Epididymis เอปิติดิมัส (ที่ขังน้ำเชื้อ)

14. Vas deferens ท่อวาสดีเฟอร์เรนส์

15. Seminal Vesicle ถุงเวสซีเกิล, ถุงน้ำเชื้อ

16. Prostate Gland ต่อมลูกหมาก

บางทีผู้ชายหรือผู้หญิงจะใช้มือกระทำแก่อวัยวะสืบพันธุ์ของตนให้ลึกลับขึ้นมา บางทีการกระทำอย่างนี้จะทำให้ถึงขีดออกัสซั่มแบบเดียวกับการสมสู่อย่างนี้ เขาเรียกว่ามีสเตอบเซชั่น (Masturbation or auto-erotism) หลายศตวรรษมาแล้ว เขาถือกันว่า การกระทำอย่างนี้เป็น การผิด และให้โทษมาก แต่สมัยนี้นักวิทยาศาสตร์ลงความเห็นว่าเป็นการที่กระทำนั้นไม่ผิดหรือเป็นอันตราย แต่อันตรายนั้นเกิดจากจิตใจที่เชื่อว่าจะเป็นอันตราย และจิตใจที่คิดไปเช่นนี้เองทำให้เกิดโรคให้ผลร้ายแก่ร่างกายและจิตใจของผู้นั้น แต่ถ้ากระทำจนเป็นนิสัยเคยชินนั้นแหละให้โทษละ ท่านพึงจำไว้ว่า ระหว่างที่ท่านกำลังเติบโตอยู่ ท่านต้องการสิ่งเหล่านั้นไว้ในร่างกายของท่าน ถ้าตัวท่านหาเหตุเอาสิ่งสำคัญนั้นไปทิ้งเสีย ก็เหมือนทำลายร่างกายของตนเอง อันไม่เป็นเหตุที่สมควรอย่างยิ่ง อย่าตั้งใจปลูกอวัยวะสืบพันธุ์ของท่านเลย อย่ายอมเอามือไปกระทำอวัยวะสืบพันธุ์เพื่อบรรเทาความกระวนกระวาย ท่านจงออกกำลังกาย และหาทางช่วยอย่างอื่นเสียก่อน จนรู้สึกจะทำอะไรก็ช่วยไม่ได้แล้ว และธรรมชาติก็ไม่ช่วยเหลือให้บรรเทาในเวลาอันหลับใหล อย่างนั้นพอจะอนุโลมได้ แต่ระวังอย่ากระทำซ้ำซากจะกลายเป็นนิสัยเลวทรามขึ้นมา ท่านจะได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำลายตนเอง

พึงจำไว้ว่าอวัยวะสืบพันธุ์นี้จะผิดปกติได้ง่ายกว่าอวัยวะส่วนอื่น ๆ ในร่างกาย เพราะฉะนั้น ท่านต้องรักษาและให้ความนับถือแก่อวัยวะนี้ตามสมควร ที่จะให้คนหนึ่งคนใดมาทำตัวเราให้อ่อนเพลีย หรือผิดธรรมดาไปยอมไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่ง ถึงแม้ว่าบางส่วนของอวัยวะสืบพันธุ์ของท่านจะอยู่พ้นสายตาของท่านไป แต่พึงจำไว้ว่ามันมีฤทธิ์เดชมากมายเหลือเกิน ยังผลให้ทั่วสรรพางค์ของท่าน ท่านจะต้องดูแลให้อวัยวะส่วนนี้ของท่านเจริญเติบโตตามธรรมชาติและเตรียมพร้อมที่จะกระทำงานอันนำความสุขและความพอใจมาให้ท่าน เมื่อถึงเวลาที่ท่านมีอายุมากและตกลงปลงใจที่จะมอบตัวให้แก่คู่รักคนเดียวของท่าน อวัยวะสืบพันธุ์ของท่านไม่ต้องการออกกำลังอย่างกับมัดกล้ามเนื้อของท่านดอก มันตื่นตัวด้วยการกลั่นน้ำยาเคมี แจกจ่ายไปภายในร่างกายอยู่เสมอตลอดเวลาอยู่แล้ว และสิ่งที่มันกลั่นมานั้นเป็นคุณสมบัติที่สรรพางค์ของท่าน ไม่มีใครเอาม้าพันธุติ ๆ มาผสมพันธุ์ก่อนที่มันจะเจริญเติบโตถึงขนาดพวกนักกีฬาจะได้รับคำตักเตือนและแนะนำไม่ให้ยุ่งในเรื่องเพศส เพื่อสงวนกำลังไว้ให้แข็งแรงสำหรับจะเข้าแข่งขัน

อย่ายอมให้ใครมาลากตัวท่านเข้าไปคุยเรื่องเพศสที่สกปรก หรือไปร่วมคิดเรื่องนี้ในทางที่ไม่สมควร เรื่องเพศสไม่ใช่เรื่องสกปรก แต่เป็นเรื่องที่สูงที่สุด ดีที่สุดและให้ความสุขที่สุดในชีวิตของมนุษย์ แต่ในขณะที่เดียวกันคนสามารถดัดเปลี่ยนมันให้ผิดเพี้ยนและพินาสลง และก่อให้เกิดความทรมาณกายและจิตใจได้ด้วย เพราะฉะนั้นควรหลีกเลี่ยงจากการทำลายดังกล่าวนี้เสีย

มีโรคอันเกิดโดยการสมสู่สองชนิดที่น่ากลัวเรียกกันว่ากามโรค คือ ซิฟิลิส (Syphilis) และหนองใน โรคทั้งสองนี้ติดต่อง่ายและบางระยะก็รักษา ให้หายยากด้วย ตามปกติโรคนี้ติดต่อโดยการร่วมสมสู่กับบุคคลที่มีเชื้อโรคนี้อยู่แล้ว แต่บางครั้งก็ติดต่อได้โดยการใช้ของสาธารณะต่าง ๆ เช่น ถ้วยน้ำ, ผ้าเช็ดมือและส้วม หรือโดยที่สิ่งของที่เปียกและมีเชื้อโรคอยู่แล้วมาสัมผัสบาดแผลของตนเข้า ความร้ายแรงของโรคทั้งสองชนิดนี้ เป็นศัตรูที่เรามองไม่เห็น บางทีมองดูแต่ผื่น ๆ เห็นว่าโรคนั้นหายดีแล้ว แต่กลับหมกตัวลึกเข้าไปในร่างกาย กระทำให้บังเกิดผลร้ายแก่ร่างกายไปอีกหลายปี ผู้ชายที่ติดโรคอย่างนี้มักถ่ายทอดไปให้ภรรยาของตน บางทีทำให้ภรรยาป่วยมาก จนต้องทำการผ่าตัดบางรายภรรยาถึงกับทุพพลภาพไม่สามารถมีบุตรได้อีกต่อไป และผลร้ายที่สุดก็คือ โรคนี้ถูกถ่ายทอดไปถึงบุตรผู้ไม่รู้เพียงสาไม่มีความคิด กระทำให้เด็กนั้นเกิดมาอับปลัษณ์ตาบอดหรือซีโรค

ผู้ชายมักติดโรคนี้มาจากการสมสู่กับหญิงโสเภณี หญิงโสเภณีคือหญิงที่ขายร่างกายของตนปรนนิบัติบำเรอผู้ชายในการสมสู่ มิใช่ด้วยความรัก แต่ด้วยได้รับเงินเป็นค่าจ้าง หญิงโสเภณีส่วนมากเป็นกามโรค แม้ว่าจะมีผู้พยายามหาหนทางบำบัดกันมากแล้ว จนบัดนี้ก็ยังไม่เห็นหนทางใดที่จะกระทำให้เป็นที่ยึดถือได้ว่า ผู้หญิงโสเภณีและผู้ชายที่ไปติดต่อกันจะปลอดภัยจากกามโรคได้อย่างไม่มีข้อสงสัย แต่บรรดาแพทย์ยังทำการสืบหน้าในเรื่องเหล่านี้อยู่ คือเขาพยายามหาหนทางที่จะควบคุมและรักษาผู้ป่วยทางกามโรค เช่นเดียวกับกระทำต่อผู้ป่วยเป็ยวัณโรค

ถึงจะมีสมย์หนึ่งที่จะป้องกันและรักษาโรคนี้ได้อย่างแน่นอนก็ดี การโสเภณียังเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจอยู่นั่นเอง เพราะคนที่เจริญมากแล้วยอมแข็งข้อต่อมติที่ปล่อยให้คนที่ไม่มีความรักกัน และกันและไม่รู้สึว่าตนเป็นของกันและกัน ไปกระทำการสมสู่กัน

บุคคลที่กระทำการสมสู่กับคนที่ตนรักเท่านั้น ย่อมเป็นบุคคลที่มีชีวิตผ่องใสและมีมารยาทดี ส่วนบุคคลที่กระทำความผิดอย่างทุเรศ โดยปล่อยตัวไปตามแรงกระตุ้นเตือนของเพศรสและไม่มีความรักควบไปด้วยเลย ย่อมดำรงชีวิตอยู่อย่างคนเหยียดหยามตนเอง เพราะโอนเอนไปตามใจอ่อนแอ และรสนิยมที่น่าชังของตน เมื่อเขากระทำการสมสู่คราวไร ก็กระทำด้วยความละอายแฝงอยู่ต้องแอบกระทำโดยมิให้ภรรยาหรือสามีของตน หรือบุคคลที่ตนเคารพนับถือรู้ ท่านจงแน่ใจเถอะว่าสิ่งใดที่ตนกระทำด้วยความละอายขายหน้า ย่อมนำความสุขแท้มาสู่เขาไม่ได้ เป็นความจริงที่เดียวที่เรื่องเพศรสเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นเรื่องลับใน โลกนี้ เป็นเรื่องของเขาทั้งสองเท่านั้น ไม่ใช่ของคนอื่น ๆ เลย แต่เมื่อเรากระทำตามอย่างที่เหมาะสมแล้ว เราก็ไม่มีความกระดากอายอะไร

เมื่อบุคคลสองคนเขารักกันจริงแล้ว มิใครจะทราบเรื่องเขาก็ไม่ตกใจ เขาภูมิใจในความสุขของเขา แต่ไม่มีใครภูมิใจในการที่เขาติดต่อกับหญิงโสเภณี และไม่มีหญิงโสเภณีคนใดที่ภูมิใจในอาชีพของตน ความสัมพันธ์ทางเพศรสเป็นเรื่องของความรัก ความรักไม่ใช่อาชีพ ความรักเป็นสิ่งที่คนเรารักยิ่ง

ที่สุดในโลก แต่ไม่ใช่จะซื้อขายกันได้ ถ้าพูดฝ่ายร่างกายแล้ว เรื่องความรักเป็นเรื่องความสัมพันธ์ทางร่างกายอย่างสนิทสนมที่สุด และเป็นเรื่องความสุขที่มีแรงดึงดูดได้มากที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่พลาดและมีความรู้สึกลงผิด หรือทอดทิ้งให้เสียหายได้ง่าย เพราะฉะนั้นเราต้องแน่ใจทีเดียวที่จะดูแลชีวิตด้านนี้ให้เป็นระเบียบและให้มือนามัยดีที่สุด เพื่อเราจะนำคนอื่นไปสู่ความสุขสบาย และนำตัวเองให้สุขสบายได้ด้วย

อนุชนควรทำอย่างไร เมื่อรู้สึกว่า “เพรส” กระตุ้นเตือน

เมื่ออนุชนโตพอสมควรแล้ว เพรสก็ออกแรงกระตุ้นเตือนให้เกิดความปรารถนาขึ้น แรงกระตุ้นเตือนของเพรสย่อมมีขึ้นกับอนุชนต่างอายุกัน บางคนแรงกระตุ้นเตือนจะมีขึ้นกับเขาเร็วกว่าบางคน ทั้งนี้ย่อมอาศัยสังคม สิ่งแวดล้อม เหตุการณ์ในครอบครัว และระดับแห่งการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามแรงกระตุ้นเตือนของเพรสจะมีแก่ทุกคนไม่ว่าชายหรือหญิง มากและน้อยต่าง ๆ กันเมื่ออนุชนรู้สึกว่าถูกแรงเพรสกระตุ้นเตือนกัน เขาก็จะต้องหาหนทางตอบแรงกระตุ้นเตือนนั้น เรามีหนทางตอบแรงกระตุ้นเตือนนี้ได้หลายวิธี วิธีที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นวิธีที่ได้กระทำกันมาแล้ว เราจะกล่าวแต่ละวิธีให้แจ่มแจ้งเพื่ออนุชนจะได้พิจารณาพิเคราะห์เลือกใช้คู่ให้เหมาะสมแก่อัคตภาพ เราจะต้องศึกษาเรื่องนี้ทางด้านวิชาจิตวิทยากันบ้าง เพราะที่สุบปัญหาหนักก็เป็นปัญหาทางจิตใจมากกว่าเป็นปัญหาทางกาย

วิธีแรกที่จะขอกกล่าวถึง คือ 1 การบีบใจ (Repression) “การบีบใจ” เป็นศัพท์จิตวิทยา แปลสั้นๆ ว่าเราบีบจิตใจของเราจนไม่รู้ว่า แรงกระตุ้นเตือนอันนั้นเป็นแรงที่เกิดจากเพรส บางทีอาจเกิดจากเหตุที่เรานั้นถูกสั่งสอนว่า “เพรส” เป็นบาป หรือเป็นสิ่งสกปรก และเราเป็นคนมีความนับถือตนเองอย่างแรงจึงไม่ยอมสำนึกว่า แรงกระตุ้นเตือนนั้นเป็นแรงของเพรส ท่านพุดง่าย ๆ ว่า “ฉันไม่เป็นคนอย่างนั้นดอก” เช่นนี้เป็นต้นการที่ท่านกระทำเช่นนี้ท่านก็บีบแรงกระตุ้นเตือนนั้นให้ทรุดลงไปสู่อุสนธิ วิธีนี้เป็นวิธีที่อันตรายมาก เพราะวิธีนี้จะก่อให้เกิดความยุ่งยากอย่างแน่นอน

เราขอกกล่าวเรื่องต่อไปนี้เป็นอุปมา ชายคนหนึ่งถูกยิง ลูกปืนได้ฝังอยู่ในร่างกายของเขา ทรายใดที่ลูกปืนนั้นไม่มีเชื้อโรค ลูกปืนก็คงฝังอยู่ในร่างกายของเขาได้นาน และอาจอยู่ได้หลายปี ถ้าลูกปืนนั้นมีเชื้อโรคเกาะติดอยู่ ไม่ต้องสงสัยละ เชื้อโรคนั้นจะต้องปรากฏออกมาสักวันหนึ่งอย่างแน่นอน ไม่ช้าก็เร็ว ก็จะมีปรากฏเป็นหนองหรือเป็นฝีขึ้นมาแห่งหนึ่งแห่งใดในร่างกายของคนนั้น ทีแรกเขาอาจลืมเรื่องลูกปืนฝังอยู่ในร่างกาย เขาจึงทนายสมุฏฐานของหนองและฝีที่เป็นว่าเป็นโดยเหตุอย่างอื่น แต่ว่านายแพทย์ผู้ตรวจร่างกายทราบแน่นอน แรงกระตุ้นเตือนของเพรสก็เช่นเดียวกัน เมื่อเราใช้ “การบีบใจ” ในเรื่องเพรส มันเกี่ยวกับความอายและความรู้สึกผิดที่ติดตัวไป คราวนี้การบีบใจก็จะปรากฏตัวออกมาเป็น “เรื่องผิดเพศ” ต่าง ๆ จนเจ้าตัวบอกสมุฏฐานของ “เรื่องผิดเพศ” ที่เกิดขึ้นนั้น ไม่ได้ว่ามาจากไหน ซึ่งแท้จริงมาจากแรงกระตุ้นเตือนของเพรสซึ่งเขาพยายามบีบมันไว้นั่นเอง

การที่จะ “บีบสัญชาตญาณของเพรส” ก็เหมือนการสร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำ กระแสน้ำนั้นมิอาจไหลมาอยู่ในตัว ถ้ากระแสน้ำนี้ไม่มีทางไหลไปข้างไหน มันก็ต้องดันเขื่อนพัง ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมหันต์เป็นแน่แท้ หรือจะเปรียบเหมือนเราเอาน้ำใส่ภาชนะโลหะและปิดกริปากให้แน่นหนาไม่มีทางออก แล้วก็ก่อก่อไฟลงน้ำนี้ให้เดือดพล่าน พอน้ำเริ่มขยายตัวมันก็จะระเบิดตุ้มออกมาจนได้

วิธีนี้ไม่ใช่วิธีถูกที่เราพึงกระทำต่อสัญชาติญาณเพศรส เพราะผลของมันไม่มีดี มีแต่ร้ายฝ่ายเดียว

วิธีที่ 2 ที่เราจะสนองต่อแรงกระตุ้นเดือนของเพศรส ก็คือ การปล่อยออกทางร่างกาย คือพุด่างๆ เมื่อถูกแรงกระตุ้นเดือนทางเพศสมาถึง เราก็มีภรรยาหรือสามีเสีย เมื่อสมรสแล้วแรงกระตุ้นเดือนก็หมดไปอย่างง่ายดาย ไม่มีความตึงเครียดมารบกวนอีก เหตุนี้สมัยนี้ผู้ชายโดยมากจึงคิดว่าเมื่อมีแรงกระตุ้นเดือนทางเพศรสเกิดแก่ตนเมื่อไร ก็จัดแจงหาภรรยาสามีเสียเมื่อนั้น โดยมีได้ค้ำประกันว่าตนเองมีอายุสมควรที่จะมีสามีภรรยาหรือยังหรือจะพุด่างๆ ว่าไม่ยอมยับยั้งชั่งใจอะไรเลย ปล่อยแรงกระตุ้นเดือนดันไปโดยไม่มองดูหนทางกายหน้าหรือข้างขวาข้างซ้าย

ก. อนุชนชายบางคนหาหนทางออกวิธีอื่น คือเมื่อตัวถูกแรงกระตุ้นเดือนทางเพศรสเมื่อไร ก็ไปคลายแรงนั้นทางหญิงโสเภณี อย่าลืมนะว่าทางนี้เป็นหนทางไปหา กามโรค คือซิฟิลิส และหนองใน หญิงโสเภณีส่วนมากเป็นโรคอย่างนี้ แม้ว่าบางคนจะไม่มีโรคดังกล่าวขณะที่อนุชนผู้นั้นไปสมสู่ แต่หญิงโสเภณีก็เป็นผู้พาโรคชนิดนี้มา นับว่าเขาอยู่ในหนทางที่เสี่ยงมาก แต่ไม่ใช่ด้านเสียของหญิงโสเภณีด้านเดียวเท่านั้น เมื่อท่านโยนตัวลงไปหาหญิงโสเภณี ก็ได้ชื่อว่าท่านเป็นนักกีฬาที่เลว คือท่านเอาเปรียบแก่หญิงชั้นต่ำ ท่านมิได้กระทำต่อหญิงนั้นอย่างสตรีที่เรียกว่าคน แต่ท่านกระทำแก่เขาอย่างกับว่าเขาเป็นอะไรสิ่งหนึ่งที่จะให้สำเร็จความใคร่ของท่าน ทำไมท่านเป็นคนเห็นแก่ตัว ท่านพึงใจทำลายชีวิตของคนอื่นเพื่อความเพลิดเพลินของตนเอง ยิ่งกว่านั้นเมื่อท่านไปในที่เช่นนั้น ท่านก็มักมีการดื่มและการพนันรวมด้วย และร้ายยิ่งขึ้นก็คือ ท่านส่งเสริมการที่จะให้หญิงหากินด้วยการขายตัวของเขา ถ้ามีชายคนหนึ่งคนใดมากระทำแก่พี่สาวหรือน้องสาวของท่านอย่างกับท่านทำแก่หญิงโสเภณี ท่านคงโกรธมิใช่หรือ พึงนึกเถิดว่าหญิงโสเภณีคนนั้นก็เป็นที่หรือน้องสาว หรือคู่รักของใครคนหนึ่งเป็นแน่ แม้ว่าท่านเองเป็นคนคิดถึงตัวเองมาก แต่เมื่อท่านได้ปล่อยตัวเข้าไปในสำนักอย่างนี้บ่อยๆ เข้าแล้ว ท่านก็จะคลายความคิดถึงตัวของตนเองลง ท่านจะมีความละอาย ถ้าต่อไปท่านไปแต่งงานกับสตรีสวยงามคนหนึ่งเข้า และภรรยาอดรักของท่านคนนี้เป็นโรคที่ท่านพอมาท่านจะยิ่งอับอายเพิ่มขึ้น ถ้าโรคนั้นยังสืบเนื่องไปยังบุตรสุดที่รักของท่านด้วย ท่านก็จะยิ่งชอกช้ำหนักขึ้น

ก่อนที่ท่านจะย่างเท้า เข้าไปสู่สำนักหญิงโสเภณี โปรดระลึกถึงภาพในอนาคตของท่านให้มากที่สุด หน่ออย่าเห็นแก่ความเพลิดเพลินชั่วขณะ เพราะผลสุดท้ายนั้นท่านโยนตัวเข้าไปจมอยู่ในทุกข์อย่างมหันต์แล้ว

ข. การร่วมประเวณีลำต่ออัน (Promiscuity) ชายหนุ่มบางคนอาจรู้ว่าหญิงโสเภณีนั้นไม่ดี คั่งกล่าวมาแล้วเขาจึงหาทางออกวิธีอื่น คือเขาหาทางออกกับสตรีที่อยู่ใกล้เขาหรือที่เป็นเพื่อนหญิงของเขา ตลอดจนเพื่อนนักเรียนหรือเพื่อนร่วมงานของเขา ทั้งสองเพศก็พึงใจในความสับสนปนเปเช่นนี้ มิได้

เขาจะเป็นบุคคล ๆ ไปข้างผู้ชายก็ฟังเสียงแต่ว่าผู้หญิงคนไหนสวยช่วยผ่อนแรงกระตุ้นเตือนแห่งเพศสของเขาได้เป็นพอใจ หาได้คำนึงถึงผลเสียหายนใดไม่ เขาไม่คิดว่าจะพยายามออกกำลังอันมหาศาลนั้นไว้ใช้กับภรรยาผู้ทุกข์ผู้ยากของเขาที่เขาจะพบในวันข้างหน้า ชายใดที่มีนิสัยในการประเวณีสำส่อนเช่นนี้ เขาก็มิได้ก่อให้เกิดความปลงใจจงรักผู้หญิงคนเดียว อันความปลงใจจงรักผู้หญิงคนเดียวนี้เป็นบ่อเกิดของความสุขในครอบครัว ยิ่งกว่านั้นอีกการประเวณีสำส่อนนี้ยังก่อให้เกิดผลร้าย แก่สตรีด้วยซึ่งผู้ชายไม่มีสิทธิ์อันชอบธรรมที่จะกระทำได้ คือการที่ทำให้สตรีมีครรภ์ โดยตัวไม่ยอมเป็นพ่อของทารกในครรภ์นั้น อย่างหมายความว่า เครื่องคุมกำเนิดจะสัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์เสมอ ถึงจะฟังเรื่องคุมกำเนิดได้บ้างแต่ข้อนี้ถึงหัวใจของผู้หญิงคนนั้นบ้างเถิด เธอจะต้องนั่งเป็นทุกข์เป็นร้อนจนตลอดเวลาว่าเวลาที่เสียไปนั้นจะทำให้เธอเป็นมารดาเด็กหรือไม่ ท่านชายนึกแต่ความเพลิดเพลินของตน แต่ปล่อยให้อีกเพศหนึ่งต้องร้องไห้กลัวและทนทุกข์เช่นนั้น จะนับว่าเขาเป็นลูกผู้ชายได้อย่างไร ไม่เป็นการยุติธรรมเลยมิใช่หรือที่จะเอาเปรียบหญิงในโอกาสที่เขาพลัดตกในความใคร่ และเราก็คว่าเอาโอกาสนั้นมาบำเรอความปรารถนาของเรา อีกประการหนึ่งขอให้ใคร่ครวญต่อไปว่า ถ้าเกิดมีทารกตาดำ ๆ ขึ้นมา ทารกนั้นต้องการบ้านและบิดาของเขา ซึ่งจะเป็นคนรักและประคบประหงมตัวเขา ถ้าเขาเกิดมาในวงพ่อแม่ที่เป็นสามีภรรยาด้วยกัน เขาก็ได้สิทธิ์อันนั้น แต่เด็กที่ท่านทำให้เกิดมานั้นแล้ว ท่านได้สนองสิทธิ์ของเขาหรือเปล่า ถ้าเปล่า นั่นท่านมิใช่คนใจดำอำมหิตดอกหรือ การร่วมประเวณีสำส่อนนี้พาผลเสื่อมเสียมาถึงตัวผู้กระทำ โดยมากไปตกอยู่กับผู้หญิง และทารกตาดำ ๆ

วิธีที่ 3 คือ “การบังคับใจ” (Suppression) การบังคับใจนี้ต่างกับการบีบใจ (Repression) ที่จริงการบังคับใจ ก็แปลว่า การครองตัวได้ (Self-Control) นั่นเอง การบังคับใจนี้เป็นการกระทำที่รู้สำนึกอยู่เสมอไม่ว่าไม่ว่ารู้สำนึกอย่างการบีบใจ คือบุคคลที่บังคับใจ มีโอกาสซึ่งใจตนเองว่า จะทำอะไร ดำเนินทางไหนซึ่งในที่สุดจะนำความสุขไปสู่ตนและของผู้อื่น นี้เรียกว่า เป็นวิธีที่ถูก และเป็นวิธีของผู้เจริญ แต่ก็ต้องต่อเนื่องกับวิธีต่อไปนี้ จึงจะบังเกิดผลสมบูรณ์ได้

4. สับบริเมชัน (Sublimation) แปลว่า การกระทำโดยใช้อำนาจซึ่งเกิดจากสัญชาตญาณ เพื่อให้สำเร็จตามจุดประสงค์ ซึ่งต่างกับจุดประสงค์ทางชีววิทยา) ขอให้ย้อนกลับไปหาตัวอย่างเรื่องการทำนํ้าบ้นแม่น้ำ เราทำนํ้าบ้นไว้มิได้หมายความว่าไม่ให้นํ้าไหลไปตามทางเดินเท่านั้น แต่เราต้องการสร้างทางใหม่ให้นํ้านั้นไหลไปเพื่อเอามาทำคุณประโยชน์ โดยเหตุนี้เองเราจึงได้จับแรงของนํ้าไหลมาก่อให้เกิดกระแสไฟฟ้า เหลื่อนอกนั้นก็นำไปรดพื้นดินที่แห้งแล้งให้บังเกิดผลอุดมสมบูรณ์ เราสามารถควบคุมแรงแห่งเพศสได้ในการทำงานเดียวกัน แรงกระตุ้นเตือนของเพศสนี้มีกำลังมาก เราจะกั้นไว้เฉย ๆ ไม่ได้ แต่เราเสาะหาทางใหม่ให้ได้โดยให้ออกทางอื่นไม่ใช่ทางชีววิทยา หนุม ๆ สาว ๆ ที่ยังไม่ได้แต่งงาน

หรือบุคคลผู้มีอายุสูงแล้วแต่มีเหตุที่ทำให้แต่งงานไม่ได้ หรือบุคคลผู้ที่ไม่ปรารถนาจะแต่งงานเลย ควรจะได้ฝึกหัดวิธีนี้

เราขอยกตัวอย่างภาคปฏิบัติ ที่จะให้เห็นชัดเจนดังต่อไปนี้ สมมุติว่ามีหนุ่มหรือสาวที่มีแรงกระตุ้นเดือนของเพศสออย่างรุนแรง ถ้าเขาจะปล่อยให้ไปไปตามทางชีววิทยา ก็จะทำให้ตนเอง หรือผู้อื่นได้รับอันตราย เขาต้องไม่บีบใจว่าเขาไม่เป็นเช่นนั้น เขาควรยินดีที่มีแรงมหาศาลเช่นนี้ในตัวเขา แต่เขาเสาะหาทางใหม่ให้แก่แรงกระตุ้นเดือนนี้ เช่นในทางทำงาน เล่นฟุตบอล หรือการแข่งขันกันอย่างอื่น เขาเอา “ชีวิต” ทั้งหมดของเขาเข้าทำงานนั้น เขาก็ประสบความสำเร็จ เพราะเขามีแรงตามธรรมชาติ และแรงกระตุ้นเดือนของเพศสอช่วยกันด้วยรวมเป็นกำลังมหาศาล เพราะมีสองแรงด้วยกัน เพราะเหตุนี้เอง ครูผู้ฝึกหัดนักกีฬาจึงเตือนไม่ให้ให้นักกีฬาเกี่ยวข้องกับเพศสอในเมื่อเราเตรียมตัวในฤดูเข้าแข่งขัน

หรือตัวอย่างว่า มีสตรีคนหนึ่งอายุสูงกว่า 30 ปี แล้ว เธอยังไม่ได้แต่งงานและมีหวังน้อยเต็มทีว่าจะแต่งงานได้ เธอจะเสาะหาทางใหม่ให้แก่แรงกระตุ้นเดือนทางเพศสอได้อย่างไร มีหนทางที่เธอจะทำได้หลายทาง แล้วแต่ว่าแรงกระตุ้นเดือนชนิดใดมีอิทธิพลมากที่สุด สมมุติว่าแรงกระตุ้นเดือนทางการเป็นมารดารุนแรงที่สุด เธอควรเป็นแม่บ้านของนักเรียนประจำ หรือสอนนักเรียนประจำจึงจะเหมาะสม เธอจะมีบุตรของเธอเองไม่ได้ แต่เธอจะดูแลเลี้ยงบุตรของคนอื่นได้ เธอสามารถใช้กำลังงานของเพศสอในงานนี้ และหาความสุขมากสำหรับตัวเธอและตัวเด็กที่รักเธอด้วย คราวนี้สมมุติว่าแรงกระตุ้นเดือนทางการสืบพันธุ์รุนแรงมาก เธอควรทำอะไร แรงกระตุ้นเดือนทางการสืบพันธุ์นี้เป็นแรงชนิดที่ทำให้บังเกิดอะไรต่ออะไร เพราะฉะนั้นเธอควรพยายามก่อให้เกิดอะไรต่ออะไรขึ้น เช่นเขียนตำรา, ทำงานออกกำลัง, วาดภาพหรือเล่นดนตรี ฯลฯ การกระทำเช่นนี้เธอสามารถนำความสุขมาให้ตัวเธอและผู้อื่นได้ ถ้าเธอสามารถล้มตัวเองเสียได้ด้วยวิธีเสาะหาทางใหม่ให้แก่แรงกระตุ้นเดือนของเพศสออย่างนี้แล้ว เธอจะมีความสุขอย่างอุดมคัมและจะไม่รู้สึกว่าการที่ไม่ได้สืบพันธุ์นั้นรบกวนเธออีกต่อไป

อนุชนควรทำอะไรเมื่อแรงกระตุ้นเดือนของเพศสอเกิดขึ้น จงกระทำอย่างที่เรากล่าวมาแล้วในเรื่อง สับบริเมชั่น จริงอยู่เราารู้สึกว่าลำพังตัวเราเองเราทำไม่สำเร็จ แต่อย่าลืมว่าอนุชนมีพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงอำนาจและฤทธานุภาพเหนือภาวะทั้งหลาย พระเจ้าสามารถประทานกำลังแก่เราในเรื่องนี้ได้ นี่แหละเป็นโอกาสของเราที่จะนำเอาแรงกระตุ้นเดือนอันร้อนแรงนี้มาใช้เป็นประโยชน์แก่พวกชน เพื่อสำแดงความรักของพระเจ้าซึ่งมีอยู่แล้วให้ปรากฏเป็นการกระทำแก่นมนุษย์ โดยเราเป็นผู้สำแดงความรักนั้น อนุชนจงเชื่อมั่นเถิดว่า พระเจ้าทรงพร้อมเสมอที่จะประทานกำลังใจให้แก่เรา เพราะมีตัวอย่างปรากฏมากมายมาแล้วในพงสาวดาร เราจะเริ่มด้วยการพยายามวาดมโนภาพต่อไปนี้ก็ได้ คือ หลับตาเสียพยายามวาดภาพเด็กสักคนหนึ่ง คือรูปเด็กของตนเองที่จะเกิดมาในอนาคตสักวันหนึ่งว่าเขาเป็นเด็กหวาน น่ารัก บริสุทธ์และฉลาด ให้คิดถึงเด็กคนนั้นคล้ายกับว่ากำลังจูมมือกันเดิน และพูดกับท่านเองว่า

“คุณแม่กำลังคิดจะปล่อยให้แรงกระตุ้นเตือนทางเพศหมดไปโดยทางหนึ่งทางใด แต่ก่อนที่คุณแม่จะกระทำเช่นนี้ ขอกรุณาคิดถึงหนูก่อนได้ไหม หนูเป็นห่วงในสิ่งที่คุณแม่จะกระทำนั้นจริง ๆ ขอคุณแม่อย่ากระทำให้สิ่งที่หนูจะต้องทนทุกข์และเจ็บป่วยและเสียใจ ขอคุณแม่อย่ากระทำเช่นนั้นเลย และขออย่าทำอะไรให้หนูต้องได้รับความอับอายเพราะคุณแม่เลย เพราะอย่างไรเสียคุณแม่ก็ต้องเป็นคุณแม่ของหนู (สำหรับผู้ชายก็เปลี่ยนคำว่า “คุณแม่” เป็น “คุณพ่อ” เสีย) แล้วต่อจากนั้นเราก็กำหนดถึงพระเจ้า เราก็คงได้เรียนรู้แรงใหม่เกิดขึ้นอย่างไม่นึกฝัน เราจะเป็นคนมีกำลังจิตใจเข้มแข็ง แล้วแรงกระตุ้นเตือนทางด้านเพศอย่างมหาศาลนั้นก็อยู่ในกำมือของเรา ซึ่งเราจะทำให้เกิดประโยชน์แก่ปวงชนนำความอึ้งใจและสุขใจมาสู่เราเองด้วย

เหตุใดคนเราจึงทำการสมรส

(นี่เป็นผลที่รวบรวมจากการทำสถิติในประเทศสหรัฐอเมริกา ขอให้มันเป็นเพียงเครื่องนำความคิดเท่านั้น เพราะบางข้ออาจไม่เหมาะสมกับเราชาวไทยก็ได้)

1. เพื่อเป็นเพื่อนกัน และเพราะรักกัน เมื่อหนุ่มสาวอยู่ในครอบครัวของบิดามารดา ไม่ช้าเขาเกิดความต้องการอย่างหนึ่งขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความสนิทสนมกลมเกลียว ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และการเป็นสิทธิ์ของกันและกันโดยเฉพาะ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ก็นำไปเขาจัดตั้งบ้านของตนเองเพื่อความต้องการเหล่านั้นจะบรรลุถึงผลสำเร็จ

2. เพื่อให้เกิดบ้านและบุตร ประารถนาที่จะมีบ้านและบุตรของตนเองเพื่อตามแบบอย่างของคนที่เป็นผู้ใหญ่

3. เพื่อการผจญภัยและโรمانส์ ผู้ที่มีชีวิตอยู่อย่างน่าเบื่อหน่ายนั้นมักจะหลงรักคนที่ตนรัก เพื่อที่จะได้บรรเทาจากชีวิตเบื่อหน่ายที่ตนได้รับอยู่

4. เพื่อการหลบเลี่ยง ประารถนาที่จะหลบเลี่ยงจากภาวะอันไม่เป็นสุข เช่น หลบจากงานอันยุ่งยาก จากเมืองเล็ก ๆ หรือจากความยากจนข้นแค้น เขาอาจจะได้งานใหม่ที่ให้เงินเดือนดีกว่าเก่า โดยมากมักจะเป็นการกระโดดหนีเสือไปประजरเข้ (หรือ โจนจากกะทะเข้าไปสู่กองไฟ)

5. เพื่อปลอบใจในการพลาดพลั้ง คือทำให้เกิดผลสะท้อนกลับ พยายามสำแดงให้โลกเห็นในด้านตรงข้าม โดยการสมรสกับผู้ที่ช่วยชีวิตของตน เขาอาจทำการสมรสกับผู้หนึ่งผู้ใดที่เห็นอกเห็นใจเขาก็ได้ โดยยึดถือผิดเอาความเห็นอกเห็นใจเป็นความรักอย่างแท้จริงไป

6. เพื่อการเอาชนะ ประารถนาจะได้บุคคลที่ดีเด่น ผู้ที่มีคนอื่น ๆ หมายปองอยู่มากมายหลายคน ตนก็พยายามผูกใจเอาคนนั้นมาเป็นของตนเสีย

7. เพื่อคาดหวังในสังคม ถูกมิตรสหายและบิดามารดาคาดคั้นให้จบลงในชีวิตสมรส บางทีผู้หญิงก็ทำการสมรสกับชายที่เธอมิได้รัก เพื่อหลบหนีจากการเป็นสาวที่มืทิก บ้างก็ทำไปเพราะเห็นแก่บิดามารดา

8. เพื่อสิ่งสะดุดตาในเพชรส เพื่อตอบสนองบุคคลที่เป็นเพศตรงข้ามที่ดึงดูดความสนใจ นี่เป็นเหตุสำคัญในการติดต่อกันในเวลาอันสั้น แต่เป็นข้อที่รองจากข้อ 1 และ 2 ซึ่งกล่าวมาแล้ว เปรียบประดุจรสชาติของขนมฝรั่ง ถ้าไม่มีรสแล้วขนมมันจะไม่อร่อยเลย ถ้ามีแต่รสเท่านั้นจะเป็นขนมฝรั่งขึ้นมาอย่างไรได้

9. เพื่อฐานะในสังคมและเพื่อความปลอดภัยโดยมากความเป็นอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นชีวิตที่สร้างสรรค์ขึ้นมาสำหรับให้อยู่ด้วยกันเป็นคู่สามีภรรยามากยิ่งขึ้นกว่าชีวิตโสด ทั้งทางสังคมและทางเศรษฐกิจ การเขยิบฐานะ การก้าวหน้า และโอกาสดีต่าง ๆ มักตกเป็นของผู้สมรสแล้ว เพราะเขามักเป็น

ผู้ที่ได้วางรากฐานลงแล้วและมักจะปักมั่นอยู่ในการทำงานที่เขาทำ แทนที่จะเที่ยววิ่งค้นหางานใหม่อย่าง
คน โสคที่ไม่มีอะไรคิดเห็นียว

ถ้าคิดตามเปอร์เซ็นต์ แล้วก็จะปรากฏผลดังนี้

ปรารถนาหาเพื่อน	36.7 %
อยากมีบ้านอยู่เอง	25.4 %
มีบุตร	10.9 %
รักอย่าง โรแมนติก	10.8 %
เหตุผลอื่น ๆ	9.7 %
ไม่มีคำตอบ	13.5 %
	100%

เหตุใดบางคนจึงไม่แต่งงานเลย

1. เพราะคนที่แต่งงานได้อยู่กระจุกกระจายกันไม่เหมาะสม เช่น

ก. กล่าวตามท้องถิ่น ในศูนย์กลางแห่งการอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ หรือในที่เปล่าเปลี่ยวอย่างในอาลาสกาและเนวาดา ฯลฯ นั้น ส่วนมากมีชายอยู่มากกว่าหญิง เพราะผู้หญิงไม่ชอบไปอยู่ในที่อย่างนั้นในท้องถิ่นเช่นนี้ต้องมีคนที่ไม่แต่งงานเลยบ้างแน่ทีเดียว

ข. กล่าวตามลักษณะอาชีพ ทหาร ฯลฯ ย่อมมีแต่ผู้ชาย เขาก็แต่งงานไม่ได้ เพราะลักษณะอาชีพบังคับ

2. ชายที่มีวัย ที่จะสมรสได้มีน้อยกว่าหญิงมาก เพราะ

ก. เพศชายเป็นเพศที่อ่อนแอกว่าในทางชีววิทยาทารกชายเกิดมามากกว่าทารกหญิง แต่ตามอัตรา ทารกชายตายเสียมากกว่าทารกหญิง คือเลี้ยงเด็กชายลำบากกว่าเลี้ยงเด็กหญิง

ข. ผู้ชายต้องเลี้ยงในด้านอุตสาหกรรมมากกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้ชายตายในทางนี้มากกว่าผู้หญิง

ค. ครั้งหนึ่งผู้ชายมากมายได้อพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทย (คือพวกจีนที่อพยพเข้ามา) เขาทำการสมรสกับผู้หญิงไทย บัดนี้เขาพาภรรยาคนจีนของเขามาด้วย จึงไม่มีผู้ชายมาแทนจำนวนผู้ชายที่ขาดไปนั้น ทำให้ผู้หญิงไทยค้างอยู่มากขึ้น

ง. ในจำพวกคนที่ไม่สามารถทำการสมรสได้ก็มีผู้ชายมากกว่าผู้หญิง เช่นนักโทษ คนเสียจริต คนพิการ คนจรจัด ผู้ที่มีอาชีพทหาร พระภิกษุ ฯลฯ เป็นต้น

จ. อุบัติเหตุในการสงครามก็เป็นเหตุที่ทำให้ตายชีวิตผู้ชายมากกว่าผู้หญิง และมีทหารเป็นจำนวนมากที่ไปทำการสมรสกับสตรีสูงอายุในต่างประเทศ และปล่อยให้สตรีสาวในบ้านเมืองของตนขาดคู่สมรส

ฉ. สถิติใน สปร. อเมริกา มีดังนี้

ผู้ชายที่อายุต่ำกว่า 1 ปีมีมากกว่าผู้หญิงรุ่นเดียวกัน 33,426 คน

ผู้ชายที่อายุ 1-4 ปี มีมากกว่าผู้หญิงรุ่นเดียวกัน 134,666 คน

ผู้ชายที่อายุ 5-14 ปีมีมากกว่าผู้หญิงรุ่นเดียวกัน 311,747 คน

ผู้หญิงอายุ 15-18 ปี มีมากกว่าผู้ชายรุ่นเดียวกัน 176,268 คน

ผู้หญิงอายุ 25-34 ปี มีมากกว่าผู้ชายรุ่นเดียวกัน 297,078 คน

ผู้หญิงอายุ 35-44 ปี มีมากกว่าผู้ชายรุ่นเดียวกัน 3,672 คน

(จากสถิตินี้เราจะเห็นว่า เมื่ออายุ 14 ปี ลงไปจะมีผู้ชายมากกว่าผู้หญิง แต่พออายุสูงขึ้นจำนวนผู้ชายก็ลดน้อยลงไป)

3. อาชีพและการศึกษาทำให้ท้อถอยในการสมรส การฝึกหัดในอาชีพมักทำให้การสมรสแน่นซ้าไป จนบางครั้งก็เข้าไปอย่างไม่มีกำหนด ผู้ชายออกจากวิทยาลัยเพื่อไปฝึกหัดวิชาที่สูงขึ้น เขาจึงละหญิงที่เขารู้จักไว้ที่นั่น และเมื่อเขาจะทำการสมรสภายหลัง เขาก็มักจะสมรสกับหญิงที่มีอายุอ่อนกว่า ผู้ที่ได้รับการศึกษา จากวิทยาลัยมักต้องการคู่เคียงที่มีการศึกษาที่ดีเท่ากับเขา เหตุฉะนั้นจำนวนคู่ที่น้อยลง บางทีพิถีพิถันมากเกินไปจนมักไม่ได้คู่สมรสเสียเลย

4. มาตรฐานสูงเกินไป บางทีเขาก็ผิดผ่อนการสมรสเพื่อรอไปจนกว่ามีฐานะการครองชีพดีถึงขนาดที่เขาจะไว้เสียก่อน คือที่เขาเคยเห็นในบ้านบิดามารดาของเขา เขาก็รับเอาบ้านสมัยใหม่ และเครื่องทันสมัยต่าง ๆ ที่เขาทำการโฆษณาให้ซื้อนั้นมาเป็นมาตรฐานการครองชีพของเขา จึงต้องเลื่อนการสมรสไปจนกว่าเขาจะสามารถจัดหาสิ่งเหล่านั้นให้ได้เสียก่อน การผิดผ่อนเช่นนี้ทำให้การสมรสค้างเรื่อยไปก็มีอยู่บ่อย ๆ

5. เขาผ่านชีวิตเยาว์มาอย่างไม่มีความสุขคือ บิดามารดาทะเลาะวิวาทหรือหย่าร้างกัน ตัวอย่างที่เขาเห็นนี้ทำให้เขาหมดอาลัยในการแต่งงาน เขาจึงสมัครใจอยู่เป็นโสด

6. ความไม่สมบูรณ์ทางด้านความสะอาดใจ เขาไม่เคยเติบโตพอที่จะรับผิดชอบในการสมรสกับอีกคนหนึ่งได้เลย เพราะตามอารมณ์ของเขา เขารู้สึกตัวว่า ไม่กล้าพอที่จะรับผิดชอบในเรื่องชีวิตสมรส

7. คิดพ่อคิดแม่จนถอนไม่ออก เขาคิดพ่อแม่เกินไปจนไม่สามารถที่จะรักคนอื่นให้เหมาะสมได้ มีอะไรหุยมหิม ก็ยกขึ้นอ้างเพื่อหลบหลีกกลับไปบ้านหาพ่อแม่เสีย

8. มีมาตรฐานแห่งความงามและเสน่ห์ ที่ผิดมองดูเป้าหมายแห่งความงามที่อยู่ภายนอก แทนที่จะดูถึงลักษณะนิสัยใจคอ เช่นเห็นผู้ที่ตนหมายใจไว้เป็นชายศิระะล้านหรือเป็นหญิงที่มีหน้าสวยเสีย เลยไม่ยอมแต่งงานด้วย

9. ยึดมาตรฐาน “พวกลูโซดา” คนไม่ใช่เทวดา (ทูตสวรรค์) ถ้าหวังที่จะสมรสกับเทวดาแล้วก็จะไม่ได้สมรสเลย เราจะรอหาผู้ที่ไม่มีที่ติไม่มีด่างพร้อยเลยก็คงหาไม่ได้แน่

ไม่วัดความรัก

ฉันจะรู้ได้อย่างไรว่า ความรักชนิดที่ฉันมีอยู่นี้เป็นความรักชนิดที่จะเป็นรากฐานของชีวิต วิวาท์ของฉันหรือไม่? (ขอให้ผู้อ่านพยายามตอบคำตอบต่อไปนี้ด้วยตนเอง ตอบสั้น ๆ ว่า “จริง” และ “ไม่จริง” เท่านั้นก็พอ)

1. เมื่อท่านคิดถึงผู้อื่น ท่านก็คิดว่า “ฉันจะทำให้เขามีความสุขเพิ่มขึ้นได้อย่างไร” มากกว่าคิดว่า “เขาจะให้ฉันได้รับความสุขมากยิ่งขึ้นได้เท่าไรหนอ” เช่นนี้จริงหรือไม่

2. ในการคิดอะไรต่ออะไร ท่านคิดอย่างกับจะพูดว่า “เรา” เช่น “เราชอบ.....” มากกว่าที่ท่านมักคิดแต่เพียงว่า “ฉันชอบ.....” เช่นนี้จริงไหม

3. ท่านคิดว่าท่านจะอยู่ด้วยกัน และจะอยู่ร่วมกัน แยกไปด้วยกัน มากกว่าที่จะอยู่ร่วมกับคนอื่นที่ท่านรู้จัก จริงไหม

4. เมื่อเกิดขัดใจกันขึ้น ท่านคิดว่าท่านจะระงับได้ และท่านรู้สึกว่าจะเอาใจใส่ในความสัมพันธ์กับสามีภรรยาของท่านมากกว่าการเอาชนะ และมากกว่าที่จะแสดงว่า ตัวท่านเป็นฝ่ายถูกจริงไหม

5. ท่านมองเห็นตัวท่านเองว่า ท่านไม่ใช่แต่ “เพื่อนกันเหงา” แต่เป็นมิตรร่วมงานที่ใหญ่โตพอที่จะทำความฝันความขวนขวายให้สำเร็จไปได้จริงไหม

ถ้าท่านตอบคำถามเหล่านี้ด้วยความจริงใจ ทุกข้อ ได้ว่า “จริง”

ความรักของท่านก็กว้างขวาง มากกว่า เห็นแก่ตัว

เติบโตถึงขนาด ไม่ใช่อย่างทารก

เปิดเผย มากกว่า ลับลี้

เป็นผู้ร่วมกันจริงมากกว่า เป็นเพียงโรมานส์หรือหาสนุก

ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่า ความรักนั้นเป็นความรักแท้

(จงตอบคำถามต่อไปนี้ ข้อไหน “จริง” ก็ใส่ “จ” ไว้ ข้อไหน “ไม่จริง” (เท็จ) ก็ใส่ “ท” ไว้ ข้างหน้าของข้อนั้น ๆ เขียนด้วยตัวดินสอไว้ก่อนแล้วจึงอ่านตอนต่อไป)

1. เมื่อความรักมากระทบท่าน ท่านรู้ตัว
2. บางที่ท่านเกิดไม่ชอบคนที่ท่านเคยรักมาแล้วนั้น
3. ความรักที่ตัวมีเมื่อยังเด็ก ๆ อยู่รู้สึกว่าจะไม่ใช่ความรักแท้
4. เมื่อท่านเกิดรักเข้าจริง ๆ แล้ว ท่านก็ไม่มี ความสนใจในคนอื่น
5. เมื่อท่านจมดิ่งลงในความรัก ก็รู้แน่ว่าเป็น “รัก” แท้
6. ที่ว่ารู้สึกรักนั้น มีชนิดเดียวเท่านั้นเอง
7. คนเดียวจะรักหลาย ๆ คนพร้อมกันก็ได้ มันเป็นเรื่องธรรมดา
8. ท่านไม่เคยรัก 2 คนด้วยความรักแบบเดียวกัน
9. ความรักที่ยึดเยื้อเป็นเวลานานนั้น ไม่ใคร่เป็นที่พอใจเท่ากับความรักที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ๆ อย่างสายฟ้าแลบ
10. ความรักไม่เห็นมีความหมายอะไร เป็นแต่ความเป็นไปเท่านั้นเอง
11. เมื่อคู่ใดเกิดรักกันเข้าแล้ว มันลงเลยได้ละ เขาควรจะแต่งงานกันอย่างรวดเร็วตามแต่จะ ได้ ไปได้ คำนึงถึงอะไรอื่นอีก
12. ความรักที่ปราศจากการแต่งงานนั้น เป็นโศกนาฏกรรมอย่างหนัก อาจเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้
13. จะไปรักคนอื่น นอกเหนือไปจากคนที่ท่านจะแต่งงานด้วยนั้น ไม่เห็นจำเป็นจะต้องมาเป็นเหตุทำลายชีวิตวิวาหร์ของท่าน
14. กว่าคนหนึ่งคนใดจะเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาได้ เขาก็รักคนมาเสียมากแล้ว
15. ความรักเป็นสิ่งที่ท่านจะเรียน หรือเป็นสิ่งที่ท่านจะศึกษาให้รู้ไม่ได้เลย ความรักเป็นเรื่อง ความกระเทือนใจอย่างแรงเท่านั้น

เมื่อเขียนตอบเสร็จแล้วจงพลิกหน้าต่อไป พิจารณาว่าผู้เชี่ยวชาญเขาตอบปัญหาเหล่านี้ อย่างไรบ้าง

ความจริงที่ผู้เชี่ยวชาญค้นพบแล้ว

(ต่อไปนี้เป็นข้อเฉลยปัญหาข้างต้น พร้อมกับเหตุผลที่ผู้เชี่ยวชาญให้ไว้)

1. (เท็จ) ความรู้สึกรักใคร่มีหลายอย่างหลายชนิดและมักไม่มีใครปรากฏในรายชื่อที่จะทำให้เป็นธรรมชาติของความรักแท้ เพราะฉะนั้นรู้สึกว่าจะหาได้ค่อนข้างยากสักหน่อย
2. (จริง) มิใช่เป็นสิ่งที่อาจเป็นไปได้เท่านั้น แต่มักเป็นไปได้อย่างมากทีเดียว ผู้ที่ถูกเขาคคนหนึ่งคนใดรักนั้น แต่ในบางกรณี เขาจะไม่ถูกรักก็ได้ เช่นเดียวกับ ในสภาพที่เราเป็นปุถุชนด้วยกัน เรามีได้สำแดงตัวของเราให้ปรากฏในลักษณะที่ดีที่สุดเสมอไป เหตุฉะนั้นซึ่งจะไม่รักคนที่ตนรักในบางครั้งบางคราวนั้น ก็เป็นเอ็กซ์ปรีเรียนส์ตามธรรมดาด้วยกันทั่วไปทุกคน
3. (เท็จ) ถึงแม้ความรักระหว่างเด็กมิใช่เป็นความรักที่สมบูรณ์ก็ดี ก็ยังนับว่าเป็นความรู้สึกรักอย่างหนึ่ง แต่ความยุ่งยากจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อคนหนึ่งคนใดคิดเห็นจริงจังเกินไป ในความรักครั้งยังเยาว์นั้นอาจทำให้เกิดชีวิตรักอย่าง “รักหลอก ๆ (Puppy love)” ก็ได้
4. (เท็จ) ผู้ที่อยู่ในภาวะกำลังหลงรัก มักจะทำให้บุคคลอื่นหรือสิ่งอื่นน่ารักขึ้นกว่าเก่า “คนทั้งโลกรักคนรัก” และ “คนรักรักคนทั้งโลก”
5. (เท็จ) ความรู้สึกอันตื่นเต้นรุนแรงที่สุดนี้มีไว้เป็นวิธีที่ดีที่สุด ที่จะสำแดงถึงความรู้สึกรักที่แท้ และ ถาวร จงสังเกตดูไม้วัดความรักที่ไว้ใจได้นั้น
6. (เท็จ) ความรู้สึกรักนั้นมีหลายอย่างคือ ความอ่อนโยน ความหลงใหล ความรักเยี่ยงมารดา ความพึงเพื่อ ความปลอดภัยที่เป็นสุข ฯลฯ
7. (เท็จ) การที่จะรักหลายๆ คนในคราวเดียวกัน นั้น เป็นสิ่งธรรมดา ความจริงนี้เป็นวิธีหนึ่งที่จะวัดความปกติได้ ความรักเยี่ยงคู่ทุกข์คู่ยากมักมิได้รวมความรู้สึกเพศสเข้าไปด้วย แต่ความรักตามความหมายที่กว้างนั้นก็รวมวเพศสไว้ด้วยอย่างสมบูรณ์
8. (จริง) บุคคลสองคนไม่สามารถจะเหมือนกันได้ทุกอย่างฉันใด การรวมของบุคคลสองคนก็ไม่สามารถเหมือนกันได้ฉันนั้น ความรู้สึกรักต่อเพื่อนเก่า อาจแตกต่างกับความสัมพันธ์กับเพื่อนใหม่ ความรักที่รักคุณตา (พ่อของแม่) กับความรักต่อคู่รักนั้น ไม่ใช่อย่างเดียวกัน
9. (เท็จ) ความสัมพันธ์ในความรักที่แท้จริงและอิมเมือนั้น เป็นความรักที่ใช้เวลานาน และค่อย ๆ เจริญ ผิดกับความรักสายฟ้าแลบซึ่งไม่ช้าก็ดับมอดไป
10. (เท็จ) ความรักนั้นมีความหมาย มีกฎหมายครอบครอง มีประวัติ ผู้ที่รักอาจไม่ทราบว่าจะเหตุใด เขาจึงรักหญิงผู้นี้คนเดียว ยิ่งไปกว่าเขาทราบว่าจะเหตุใดเขาจึงชอบอาหารบางชนิดเป็นพิเศษ หรือเหตุ

ได้อาหารเหล่านั้น จึงทำให้เขาแข็งแรง หรืออ้วนท้วนหรือเจ็บป่วย แต่นักวิทยาศาสตร์ได้ค้นพบกฎแห่งความรักและเข้าใจดีแล้ว

11. (เท็จ) ความรู้สึกอาจผิดพลาดได้อย่างไกลนี้ เกี่ยวข้องกับความสุขในชีวิตสมรสเป็นอย่างมาก ความรู้สึกรักมีหลายชนิด ดังนั้นผู้ที่รักจึงต้องแน่ใจว่าความรักที่เขามีนั้น เป็นชนิดที่จะนำไปสู่ชีวิตสมรสที่ถาวรได้แน่

12. (เท็จ) ความรักนอกเหนือการสมรสที่เป็นสุขนั้นก็ยังมีมาก

13. (จริง) เรากำลังตอบปัญหานี้ตลอดมา

14. (จริง) เราทุกคนต่างเริ่มรักก่อนที่จะเราจะออกมาจากเปล เราชรักริ้วเท้า นิ้วมือ รักมารดาบิดา พี่ชายน้องสาว เพื่อนเล่น ครูบาอาจารย์ ลุง ลูกเสือ หญิงที่สวมเสื้อกันหนาวสีแดง เด็กชายที่เดินกลับจากโรงเรียนไปบ้านพร้อมกับเรา กว่าเราจะเป็นผู้ใหญ่ได้ก็รักใครต่อใครมาเสียมากก่อนแล้ว

15. (เท็จ) ถ้าเป็นจริง เหตุใดจึงถามปัญหาเหล่านี้ และพยายามที่จะตอบ? ตอบได้หลายประการ อารมณ์เป็นสิ่งที่อาจเข้าใจได้ เราอาจศึกษาและรู้สึกถึงความรัก ได้มากเท่า ๆ กับรู้ถึงเรื่องไฟฟ้า

เราจะทราบได้อย่างไรว่า ชีวิตสมรสของเราจะยืดเยื้อ และจะมีความ

ผาสุก

ไม่มีผู้ใดที่จะรับประกันได้ว่าคู่หนุ่มสาวที่แต่งงานกันใหม่ ๆ คู่ใด ๆ จะมีชีวิตสมรสที่ยืดเยื้อ และมีความผาสุก เพราะเรื่องอย่างนี้สุดแล้วแต่คู่หนุ่มสาวที่แต่งงานกันนั้น มีหนุ่ม ๆ มากคนด้วยกันคิดว่าสิ่งที่เราควรกระทำก็คือ แต่งงานกัน เท่านั้นเป็นพอ ความผาสุกจะตามมาเองจนตลอดชีวิตของเขาจริงอยู่การแต่งงานเปิดโอกาสให้คู่สมรสประสบความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ แต่ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสให้เขาประสบความสำเร็จไม่ผาสุกอย่างใหญ่หลวงด้วยในชีวิตสมรสมีส่วนประกอบหลายอย่างรวมอยู่ เมื่อมีผู้คิดใคร่ครวญถึงส่วนประกอบเหล่านี้นานปีเข้าแล้ว ก็สามารถจัดเข้าเป็นระเบียบแบบแผน ที่พอจะชี้ได้ว่าส่วนประกอบนั้นจะทำให้คู่สมรสโน้มเอียงไปทางไหน เพราะฉะนั้นถ้าเราเอาส่วนประกอบเหล่านี้มาใคร่ครวญดูให้ถ่องแท้แล้ว อาจมองเห็นผลที่จะบังเกิดแก่คู่สมรสได้

คู่สมรสที่มีลักษณะอย่างไร จึงจะทำให้การสมรสมีความผาสุกมาให้ได้ มีส่วนประกอบอะไรบ้างที่อาจจัดเป็นระเบียบก่อนและจะนำไปสู่การสมรสที่ผาสุก นี่เป็นส่วนประกอบบางประการ

1. ความผาสุกของบิดามารดาของคู่สมรส ถ้าบิดามารดาของคู่สมรสเคยมีชีวิตสมรสอย่างผาสุก ก็ช่วยส่งเสริมให้คู่สมรสนั้นประสบความสำเร็จได้ง่าย ถ้าบิดามารดาของคู่สมรสจบชีวิตสมรสของเขาด้วยการตีดำหย่าร้าง ความผาสุกของคู่สมรสก็จะลดหย่อนลงตามส่วน มีข้อยกเว้นอยู่ประการหนึ่ง คือเมื่อคู่สมรสรู้ประวัติชีวิตสมรสของบิดามารดาของตนเองแล้ว และเขาพยายามขจัดปดเป่ามิให้ชีวิตสมรสของเขาเป็นไปอย่างนั้น แต่พยายามหาหนทางใช้ชีวิตสมรสของตนประสบความสำเร็จ เช่นนี้ก็จะเพิ่มความสำเร็จในชีวิตของเขาได้มาก

2. ประวัติของความผาสุก ความผาสุกอันเกิดมีมาแก่หนุ่มหรือสาวฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือทั้งสองฝ่ายของคู่สมรสก็ตาม ย่อมแสดงว่าบุคลิกลักษณะของอนุชนนั้น ๆ สมควรดี ถ้าชีวิตตอนต้น ๆ ของอนุชนนั้นมีความผาสุกดีในครอบครัวของตน ก็เป็นโอกาสดีที่จะแสดงได้ว่าชีวิตสมรสในบ้านใหม่ของเขาจะผาสุกดีเหมือนกัน ถ้าปรากฏว่าบิดามารดามีลักษณะคล้ายคลึงกัน และเมื่อยังหนุ่มยังสาวอยู่ก็ไม่มีใครจะมีข้อขัดข้องหมองใจกันแล้ว เชื่อว่าคู่สมรสที่เริ่มชีวิตในบ้านใหม่คงจะไม่มีข้อขัดข้องหมองใจที่ร้ายแรงด้วยเหมือนกัน วินัยที่ค่อนข้างไม่เคร่งเกินไปหรือค่อนข้างไม่หย่อนยานเกินไป และไม่หย่อนจัดหรือตึงจัด ถ้าวินัยมีลักษณะอย่างกล่าวสลับกันไปมา อยู่แล้ว ย่อมช่วยเตรียมให้อนุชนที่ทำการสมรสกันนั้นมีวินัยปกครองตนเองได้ดีขึ้น เพื่อเขาจะผ่อนผันตัวเขาให้เหมาะแก่ชีวิตวิวาห์ของเขาได้

3. พื้นเพที่คล้ายคลึงกัน ถ้าพื้นเพ และวัฒนธรรมของกลุ่มสมรสคล้ายคลึงกันทั้งสองฝ่าย ย่อมหวังได้มากหน่ยว่าคู่สมรสนั้นจะประสบความสำเร็จ บุคคลที่มีวรรณะ สัญชาติและสังคมเดียวกันเป็นคู่สมรส ย่อมมีหวังที่จะประสบความสำเร็จได้มากกว่าบุคคลที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันมาก เอ็กสปีเรียนส์ที่สำคัญทางด้านศาสนาที่ช่วยได้ด้วย และมาตรฐานการครองชีพซึ่งเป็นขั้นปานกลาง ก็เป็นส่วนประกอบที่ดีกว่ามาตรฐาน การครองชีพชั้นสูงมากหรือชั้นต่ำมาก

4. การศึกษาและสมรรถภาพทางสมอง การศึกษาช่วยให้ชีวิตสมรสประสบความสำเร็จได้ดียิ่งขึ้น ยิ่งมีการศึกษามากก็ยิ่งมีการเสียน้อยลง ความสามารถทางสมองซึ่งเขาวัดกันตามหลัก I.Q. ระหว่างสามีกับภรรยา ดูเหมือนไม่นำผลอะไรมาเกี่ยวข้องกับความสำเร็จของชีวิตสมรส แต่ความเชื่อของสามีหรือตัวภรรยาเองก็ตาม ที่เชื่อว่าภรรยามีความสามารถทางสมองยิ่งกว่าสามี ถ้ามีดังนี้แล้วมักทำให้เกิดความไม่พอใจ

5. ความรู้ลึกนึกคิดเรื่องเพศรส ชีวิตสมรสมักประสบความสำเร็จ เมื่อคู่สมรสได้รู้เรื่องเพศรสจากบิดามารดาของตนเอง และไม่ใช่เก็บมาอย่างเรี่ยราด หนุ่มสาวผู้ได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศรสพึงเล็งหาความสำเร็จทางเพศรสด้วยการแต่งงานนั้น เมื่อเฉลี่ยแล้ว เขามีความสำเร็จในชีวิตวิวาห์มากกว่าหนุ่มสาวที่เพิกเฉยในการอบรมเช่นนี้ หรือที่คิดว่าเรื่องเช่นนี้เป็นเรื่องน่าเกลียด

6. ระยะของความคุ้นเคย คู่สมรสรู้จักกันดีมากยิ่งนานเท่าใด ชีวิตสมรสของเขาก็ยิ่งจะประสบความสำเร็จมากขึ้นเท่านั้น ระยะเวลาที่เขารู้จักคุ้นเคยกันนั้น ไม่สำคัญเท่ากับระดับความรู้จักคุ้นเคยของเขา คือถ้าเขารู้จักกันอย่างผิวเผินนานปี ก็สู้เขารู้จักกันอย่างใกล้ชิดสนิทสนมน้อยปีกว่าไม่ได้ การเร่งแต่งงานกันมักเกิดจากความหลงรักกัน แต่การแต่งงานที่อำนวยความสะดวกนั้นย่อมเกิดจากความรักที่เนื่องมาจากความคุ้นเคยสนิทสนมกันมากกว่า

7. ทั้งสองต้องการมีบุตร ถ้าคู่สมรสต้องการมีบุตรด้วยกันทั้งสองคน โดยมากเป็นส่วนประกอบสำคัญของความสำเร็จในการแต่งงาน ส่วนความพอใจที่มีบุตรเพียงครั้ง ๆ กลาง ๆ ก็มักเกิดมาจากคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่เป็นฝ่ายค้านไม่ยอมให้มีบุตร

อัตราพยากรณ์การสมรส

คำชี้แจง ท่านชายต้องอ่าน “หมวดสำหรับชายที่จะเป็นสามี” จงตอบเอาคะแนนที่ได้รวมเข้าด้วยกัน ในทำนองเดียวกัน หญิงที่จะเป็นภรรยาก็ต้องตอบและบวกผลคะแนนที่ได้จากการอ่าน “หมวดสำหรับหญิงที่จะเป็นภรรยา” ต่างก็บวกคะแนนของตนเป็นคะแนนประจำตัว แล้วทั้งสองฝ่ายจะอ่านและเอาคะแนนที่จะได้จาก “หมวดร่วมของสามีภรรยา” มารวมเข้ากับคะแนนทั้งสองหมวดที่ได้มาแล้ว ผลบวกที่ได้มาจากหมวดทั้งสามจะเป็น “อัตราพยากรณ์การสมรส” ถ้าได้สูงกว่า 700 เกือบหวังได้เต็มที่ทีเดียวว่า คู่สมรสคู่นั้นจะประสบความสำเร็จอย่างที่สุด ถ้าได้ระหว่าง 540 ถึง 700 ก็ทายได้ว่าเขาค่อนข้างจะประสบความสำเร็จสูงกว่าคู่สมรสทั่ว ๆ ไป ถ้าได้คะแนนต่ำกว่า 300 โอกาสที่จะประสบความสำเร็จจะไม่พาสุก่อนข้างแน่นอน

1. หมวดสำหรับชายที่จะเป็นสามี

ข้อ	1	ตำแหน่งของท่านในครอบครัว	คะแนน
	ก.	เป็นลูกคนเดียวในครอบครัว	0
	ข.	เป็นลูกหัวปี	15
	ค.	เป็นลูกคนกลาง	20
	ง.	เป็นลูกคนสุดท้อง	15
	จ.	ไม่มีคำตอบ	0
ข้อ	2	ติดใครมากที่สุด พี่น้องผู้ชายหรือพี่น้องผู้หญิง	
	ก.	เป็นลูกคนเดียว	0
	ข.	ไม่ติดใครแต่มีพี่น้องผู้ชายหรือพี่น้องผู้หญิง	20
	ค.	ติดพี่ผู้ชายมากที่สุด	20
	ง.	ติดพี่ผู้หญิงมากที่สุด	10
	จ.	ติดน้องผู้ชายมากที่สุด	15
	ฉ.	ติดน้องผู้หญิงมากที่สุด	15
	ช.	ไม่มีคำตอบ	0
	3	บริเวณที่อาศัย	
	ก.	ในกรุงใหญ่ บ้านช่องกว้างขวาง	0
	ข.	ในกรุงใหญ่ เพื่อนบ้านเก่าแก่	15

	ค.	ในกรุงใหญ่เพื่อนบ้านใหม่	20
	ง.	ในกรุงใหญ่ โรงแรม	0
	จ.	ในกรุงใหญ่ บ้านส่วนตัว ชั้นดีหน่อย	2
	ช.	ในเมืองเล็ก	11
	ซ.	ในหัวเมืองเล็ก	20
	ณ.	ชนบทและบ้านนอก	15
	ญ.	ไม่มีคำตอบ	5
ข้อ	4.	ขั้นของการศึกษา	
	ก.	มีความรู้ เพียงชั้นประถม	0
	ข.	มีความรู้ เพียงชั้นมัธยม	0
	ค.	มีความรู้ เพียงชั้นอาชีพ(ไม่ใช่ชั้นมหาวิทยาลัย)	0
	ง.	มีความรู้ ชั้นมหาวิทยาลัย	15
	จ.	มีความรู้ จบวิชาชีพสูงกว่าชั้นมหาวิทยาลัย (หรือสำเร็จจากต่างประเทศ)	20
	ฉ.	ไม่มีคำตอบ	0
ข้อ	5.	อาชีพ	
		ไม่มีอาชีพ	0
		สมุดบัญชี	10
		การบัญชี	15
		นายหน้า	10
		การโฆษณา	15
		ช่างไม้	5
		การสถาปัตยกรรม	15
		ช่างกลเคมี	20
		กวดนักกีฬา	20
		ช่างกลพลเรือน	15
		ช่างเครื่องดนตรี	5
		เสมียน	10
		คนขายรถยนต์	10
		เจ้าของร้านขายผ้า	15

	ทำงานในธนาคาร	10
	ช่างรับเหมาก่อสร้าง	15
	นายธนาคาร	15
	อาจารย์ในมหาวิทยาลัย	20
	ช่างตัดผม	5
	เจ้าหน้าที่ในบริษัท	15
	คนขายพันธบัตร	10
	ช่างทำฟัน	10
	ขายยา	10
	กรรมกร	0
	จัดการศึกษา	15
	ทนายความ	15
	พนักงานรถไฟ	10
	พนักงานไปรษณีย์	10
	ขายที่ดิน	5
	ผู้จัดการ	15
	คนขายของหน้าร้าน	10
	เจ้าของร้านขายเนื้อ	10
	คนงานมีฝีมือ (ไม่เฉพาะอย่าง)	5
	ช่างฝีมือ	5
	เจ้าของร้านเล็ก ๆ	10
	ศิษยาภิบาล, ศาสนาจารย์	20
	คนขายของหน้าห้าง	15
	นักดนตรี, นักร้อง	5
	ช่างกลไฟฟ้า	15
	ทำงานหนังสือพิมพ์	15
	ช่างไฟฟ้า	10
	ทำงานในที่ทำการ	15
	ช่างกล (อินยินเนียร์)	15

	เจ้าของการค้าใหญ่	15
	หัวหน้าโรงงาน	10
	ช่างต่อท่อ	5
	ชาวนา	10
	แพทย์	15
	เจ้าของโรงซ่อม	10
	ช่างพิมพ์	10
	ทำงานปั้มน้ำมัน	5
	นักเรียน	20
	รับราชการ	15
	ครู	15
	เจ้าของร้านค้า	15
	คนเร่ขายของ	0
	ครูสอนชั้นมัธยม	20
	คนขับรถบรรทุก	5
	คนขายอินชัวร์รันส์	10
	คนขายเหมา	15
	คนอื่น ๆ	10
	ไม่มีคำตอบ	0
6.	ท่านทำงานตำแหน่งปัจจุบันมากี่ปีแล้ว	
	ต่ำกว่า 1 ปี	10
	5 ปีถึงน้อยกว่า 7 ปี	5
	1 ปีถึงน้อยกว่า 3 ปี	0
	7 ปีหรือมากกว่านั้น	0
	3 ปีถึงน้อยกว่า 5 ปี	10
	ไม่มีคำตอบ	0
7.	รายงานกิจการที่ท่านทำ	
	เพราะเรียนอยู่ไม่ได้ทำงาน,หรือทำงานเวลาโรงเรียน	
	หยุดเท่านั้น	15

		ทำงานแต่ไม่ประจำ, เปลี่ยนบ่อย ๆ	0
		ทำงานประจำอยู่ตลอดไป	20
		ไม่มีคำตอบ	0
8.		เงินเดือน, รายได้ ปัจจุบันประจำเดือน	
		ไม่มี	10
		500 บาท ถึงต่ำกว่า 700	5
		ต่ำกว่า 300	0
		700 บาทถึงสูงกว่า	0
		300 บาทถึงต่ำกว่า 500	10
		ไม่มีคำตอบ	0
9.		จำนวนเงินที่ออมไว้ได้	
		ไม่มี	10
		400 บาทถึง 6000 บาท	5
		ต่ำกว่า 2000 บาท	0
		6000 บาท หรือมากกว่า	0
		2000 บาทถึง 4000 บาท	10
		ไม่มีคำตอบ	0
10.		ดัชนีการเงินเวลาแต่งงาน จงเอาอายุ (คิดถึงวันเกิดที่ใกล้ที่สุด) คูณกับเงินได้ประจำเดือน แล้วเอาผลที่ได้ไปหารเงินที่ออมไว้ทั้งหมด ถ้าเลขดัชนีที่ได้เป็น	0
		(คือไม่มีเงินออมไว้เลย)	0
		ระหว่าง .01 และ .29	15
		ตั้งแต่ .30 หรือสูงขึ้นไป	20
		ไม่มีคำตอบ	5
11.		ดัชนีพื้นเพของครอบครัว (ดูคำอธิบาย ก ตอนท้าย คือเอาผลบวกที่ได้ในคำอธิบาย ก.จากข้อ 1 ถึง 5 ว่าได้เท่าใดแล้วยกมาเอามาให้คะแนนต่อไปนี้)	
		ต่ำกว่า 69	0
		70- 89	5
		90 – 119	25
12.		จำนวนความสนใจในงานศาสนา (จำนวนหมายมาในการไปนมัสการ)	

	เป็นสมาชิก, แต่ไม่บอกว่าไปสวดกี่ครั้ง	5
	ไม่เคยไปนมัสการหรือเกี่ยวข้องกับงานของคริสตจักรเลย	0
	ไปสวดไม่เกินเดือนละครั้ง	10
	ไปสวดไม่เกินเดือนละ 2-3 ครั้ง	20
	ไปสวดไม่เกิน เดือนละ 4 หรือมากกว่านั้น	15
	ไม่ตอบเลย	0
13.	อายุในเมื่อท่านหยุดไม่ไปเรียนรวิวารศึกษา	
	ไม่เคยไปเลย	10
	หยุดเมื่ออายุ 10 ปี หรืออายุน้อยกว่านี้	0
	ไปจนอายุ 11-17 ปี	25
	ไม่ตอบเลย	30
14.	เป็นสมาชิกของสมาคมกี่สมาคม	
	ไม่เป็นสมาชิกเลย	0
	หนึ่งสมาคม	10
	สองสมาคม	15
	สามหรือมากกว่านี้	20
	ไม่มีคำตอบ	0
15.	เมื่อเป็นเด็กและหนุ่มน้อย ได้อยู่ที่ไหน	
	เมืองใหญ่ (มีพลเมือง 10,000 คนขึ้นไป)	0
	เมืองเล็ก (มีพลเมือง น้อยกว่า 10,000 คน)	10
	บ้านนอก	30
	ไม่มีคำตอบ	0
16	จำนวนผู้หญิงที่ติดต่อก่อนประจำก่อนได้คู่รัก	
	ไม่มีใครเลยนอกจากคู่รัก	10
	มีคนหนึ่ง	5
	มีสองหรือสาม	5
	มีสี่หรือห้า	5
	มีหกหรือ เกินกว่านั้น	0
	ไม่มีคำตอบ	0

17	จำนวนเพื่อนที่เป็นผู้ชาย	
	เกือบไม่มีเลย	0
	มีน้อย (ถึง 3 คน)	5
	มีบ้าง (ถึง 8 คน)	20
	มีมาก(มากกว่า 8 ขึ้นไป)	20
	ไม่มีคำตอบ	0
18	ประวัติเรื่องสมรสของบิดามารดา	
	แต่งงานกัน และยังมีชีวิตอยู่ทั้งคู่	5
	แยกกันอยู่หรือหย่ากัน	0
	มรณะแล้วทั้งคู่	5
	พ่อมรณะแล้ว	15
	แม่มรณะแล้ว	20
	ไม่มีคำตอบ	0
19	ความผาสุกของชีวิตสมรสของพ่อแม่ที่ท่านคะเนได้	
	เป็นสุขมากที่สุด	40
	เป็นสุขดี	20
	เป็นสุขตามธรรมดา	10
	ไม่เป็นสุข	20
	ไม่เป็นสุขมากที่สุด	0
	ไม่มีคำตอบ	20
20	จำนวนครั้งคราวที่ท่านไม่ตกลงเห็นพ้องและขัดใจกับบิดาของท่าน	
	ไม่มีเลย	40
	มีน้อยเต็มที่	10
	มีปานกลาง	30
	มีมากที่สุด	15
	มีอยู่แทบจะเรื่อยไป	0
	ไม่มีคำตอบ	20
21	ที่ท่านว่าจะแต่งงานนี้พ่อแม่เห็นด้วยไหม	
	เห็นด้วยทั้งคู่	20

		เห็นด้วยข้างเดียวอีกข้างหนึ่งไม่เห็นด้วย	0
		ไม่เห็นด้วยทั้งคู่	5
		ไม่มีคำตอบ	5
2.		หมวดสำหรับสตรีที่จะเป็นภรรยา	
	1.	ตำแหน่งของท่านในครอบครัว	
		เป็นลูกคนเดียว	0
		เป็นลูกหัวปี	10
		เป็นลูกคนกลาง	10
		เป็นลูกสุดท้อง	0
		ไม่มีคำตอบ	0
	2.	บริเวณที่อาศัย	
	ก.	ในกรุงเทพฯ บ้านช่องกว้างขวาง	5
	ข.	ในกรุงเทพฯ เพื่อนบ้านเก่าแก่	10
	ค.	ในกรุงเทพฯ เพื่อนบ้านใหม่กว่า	5
	ง.	ในกรุงเทพฯ โรงแรม	5
	จ.	ในกรุงเทพฯ บ้านส่วนตัวชั้นเดียวดีหน่อย	15
	ฉ.	ในกรุงเทพฯ ตำบลชานเมือง	15
	ช.	ในเมืองเล็ก	10
	ซ.	ในหัวเมืองเล็ก	20
	ฅ.	ในชนบทและบ้านนอก	15
	ญ.	ไม่มีคำตอบ	5
	3.	ชั้นของการศึกษา	
	ก.	มีความรู้เพียงชั้นประถม	0
	ข.	มีความรู้เพียงมัธยม	0
	ค.	มีความรู้เพียงอาชีพ(ไม่ใช่ชั้นมหาวิทยาลัย)	0
	ง.	มีความรู้ชั้นมหาวิทยาลัย	15
	จ.	มีความรู้จบวิชาชีพสูงกว่าชั้นมหาวิทยาลัย(หรือสำเร็จจากต่างประเทศ)	20
	ฉ.	ไม่มีคำตอบ	0
	4.	อาชีพ	

		ไม่มีอาชีพ	5
		ทำงานบ้าน	0
		ทำงานที่ไม่ใช่ช่างฝีมือในโรงงาน	0
		เสมียน,ทำงานตามออฟฟิศ,ทำงานช่าง ที่ไม่ใช่ช่างฝีมือ	0
		เสมียนผู้ชำนาญ,เลขานุการ,นักพิมพ์ดีดชวเลข	10
		นางพยาบาล	5
		ครู	20
		การสังคม	5
		นักกฎหมาย,หมอยา ฯลฯ	0
		นักการค้าได้เงินเดือนสูง	10
		อย่างอื่น เช่นนักศึกษา ฯลฯ	5
		ไม่มีคำตอบ	10
5.		อาชีพปัจจุบันของท่านเป็นอาชีพที่สอดคล้องกับอาชีพที่ท่านใฝ่ใจอยากได้หรือไม่	
		ไม่ใฝ่ใจอยากได้อาชีพอย่างใดโดยเฉพาะ	0
		อาชีพปัจจุบันสอดคล้องกับอาชีพที่ใฝ่ใจอยากได้ทีเดียว	20
		ผิดจากอาชีพที่ใฝ่ใจอยากได้เล็กน้อย	20
		ผิดจากอาชีพที่ใฝ่ใจไว้อย่างมากมาย	5
		ไม่มีคำตอบ	15
6.		ถ้ารับจ้างเขา ได้ตำแหน่งอาชีพนี้มานานเท่าใดแล้ว	
		ต่ำกว่า 1 ปี	0
		1 ปี หรือต่ำกว่า 3 ปี	5
		3 ปี หรือต่ำกว่า 7 ปี	10
		7 ปี หรือสูงกว่านั้น	20
		ไม่มีคำตอบ	0
7.		รายงานการงานของท่าน	
		ไม่ได้ทำงานเลย	0
		ทำงานเป็นครั้งคราว	5
		ทำงานเป็นลูกจ้างอยู่เสมอ	15

		ดูแลบ้าน	10
		ติดงานนอกบ้านเสมอ (ไม่ใคร่ได้กำไร)	20
		ไม่มีคำตอบ	10
8.		รายได้ประจำเดือนปัจจุบัน	
		ไม่มีเลย	10
		ได้ต่ำกว่า 200 บาท	0
		ได้ 200 บาท ถึงต่ำกว่า 300 บาท	15
		ได้ 300 บาท ถึงต่ำกว่า 400 บาท	20
		ได้ 400 บาท ถึงสูงกว่านั้น	20
		ไม่มีคำตอบ	0
9.		จำนวนเงินที่เก็บสะสมไว้ได้	
		ไม่มีเลย	
		น้อยกว่า 1,000บาท	
		1,000 บาท ถึงต่ำกว่า 3,000 บาท	
		3,100 บาท ถึงต่ำกว่า 5,000 บาท	
		5,000 บาท ขึ้นไป	
		ไม่มีคำตอบ	
10.		ดัชนีพื้นเพของครอบครัว (ดูคำอธิบาย ก.ตอนท้ายคือเอาผลบวกที่ได้ในคำอธิบาย ก.จากข้อ 1 ถึง 5 ว่า ได้เท่าใดแล้วยกมา เอามาให้คะแนนต่อไปนี้)	
		ถ้าได้ต่ำกว่า 54	0
		55-64	15
		65-เกินกว่านั้น	15
11.		จำนวนความสนใจในงานศาสนา (จำนวนหมายมาในการไปนมัสการ)	
		เป็นสมาชิก แต่ไม่บอกจะไปสวดกี่ครั้ง	5
		ไม่เคยไปนมัสการหรือเกี่ยวพันกับงานของคริสตจักรเลย	0
		ไปสวดไม่เกินกว่าเดือนละครั้ง	15
		ไปสวดไม่เกินกว่าเดือนละ 2-3 ครั้ง	20
		ไปสวด เดือนละ 4 หรือมากกว่านั้น	15
		ไม่ตอบเลย	0

12.	อายุเมื่อท่านหยุดไม่ไปเรียนหรือวีการศึกษา	
	ไม่เคยไปเรียนเลย	0
	หยุดเมื่ออายุ 10 ขวบ หรือน้อยกว่านั้น	0
	ไปจนอายุ 11-18 ปี	10
	ไปจนอายุ 19- เกินกว่านี้	20
	ไม่มีคำตอบ	0
13.	เป็นสมาชิกของสมาคมกี่สมาคม	
	ไม่เป็นเลย	5
	หนึ่งสมาคม	0
	สองสมาคม	10
	สามหรือมากกว่านั้น	20
	ไม่มีคำตอบ	0
14.	จำนวนเพื่อนผู้หญิงที่มี	
	เกือบไม่มีเลย	0
	มีน้อย (ถึง 3 คน)	20
	มีบ้าง (ถึง 8 คน)	10
	มีมาก(เกินกว่า 8 คน)	10
	ไม่มีคำตอบ	20
15.	ความผาสุกของชีวิตสมรสของพ่อแม่ที่ท่านคะเนได้	
	เป็นสุขมากที่สุดทีเดียว	20
	เป็นสุขดี	20
	เป็นสุขพอประมาณ (ตามธรรมดา)	10
	ไม่เป็นสุข ไม่เป็นสุขมากที่สุดทีเดียว	0
	ไม่มีคำตอบ	0
16.	จำนวนครั้งคราวที่ท่านไม่ตกลงเห็นพ้องและขัดใจกับบิดาของท่าน	
	ไม่มีเลย	11
	มีน้อยเต็มที่	0
	มีมากที่สุดทีเดียว	5
	มีอยู่แทบจะเรื่อยไป	0

		ไม่มีคำตอบ	5
	17.	ที่ท่านว่าจะแต่งงานนี้พ่อแม่เห็นด้วยไหม	20
		เห็นด้วยทั้งคู่	15
		บิดาเห็นด้วย มารดาไม่เห็นด้วย	0
		บิดาไม่เห็นด้วย มารดาเห็นด้วย	5
		ทั้งคู่ไม่เห็นด้วย	5
		ไม่มีคำตอบ	
3.		หมวดร่วมของสามีภรรยา	
	1.	ท่านรู้จักกันมากี่ปีแล้ว	
		น้อยกว่า 6 เดือน	0
		6 เดือน ถึงต่ำกว่า 2ปี	10
		2 ปี ถึงต่ำกว่า 5 ปี	20
		5 ปี ถึงต่ำกว่า 10 ปี	25
		10 ปีขึ้นไป	30
		ไม่มีคำตอบ	20
	2.	ท่าน “เป็นคนรัก” กันมากี่ปีแล้ว	
		น้อยกว่า 1 ปี	0
		1 ปีถึงต่ำกว่า 3 ปี	5
		3 ปี หรือมากกว่านั้น	20
		ไม่มีคำตอบ	5
	3.	ความแตกต่างในเรื่องอายุ	
		อายุเท่ากัน	5
		สามีแก่กว่า 1-3 ปี	5
		สามีแก่กว่า 4-7 ปี	0
		สามีแก่กว่า 8 ปีหรือมากกว่านั้น	10
		ภรรยาแก่กว่า 1-3 ปี	10
		ภรรยาแก่กว่า 4 ปี หรือมากกว่านั้น	30
		ไม่มีคำตอบ	0
คำอธิบาย ก.พื้นที่ของครอบครัว (ใช้เป็นดัชนีของบิดามารดา)			

		คะแนนของฝ่ายชาย	คะแนนของฝ่ายหญิง
ก.	เรื่องทางศาสนาที่บิดามารดาชอบ		
	บิดามารดาชอบอย่างเดียวกัน	20	10
	บิดามารดาชอบต่างกัน	0	0
	รู้ฝ่ายเดียวอีกฝ่ายหนึ่งไม่รู้	10	5
ข.	การศึกษาของบิดามารดา		
	ทั้งคู่มีการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย	30	20
	ฝ่ายหนึ่งถึงชั้นมหาวิทยาลัย, อีกฝ่ายหนึ่งชั้นมัธยม	20	15
	ทั้งบิดามารดา ชั้นมัธยม	15	10
	ฝ่ายหนึ่งถึงชั้นมหาวิทยาลัย,อีกฝ่ายหนึ่งชั้นประถม	15	10
	มัธยมกับประถม	10	7
	ประถมทั้งคู่	7	5
	ฝ่ายหนึ่งไม่มีการศึกษา	5	3
	ไม่มีการศึกษาทั้งคู่	0	0
	ไม่ทราบฝ่ายเดียวหรือทั้งสองฝ่าย	7	4
ค.	ตำแหน่งกำเนิดของบิดามารดา		
	หัวปี กับหัวปี (คือบิดามารดาเป็นบุตรหัวปีทั้งสองฝ่าย)	30	
	หัวปี กับคนกลาง	30	
	หัวปี กับคนสุดท้อง	30	
	หัวปีกับ ลูกคนเดียว	20	
	คนกลาง กับคนกลาง	10	
	คนกลาง กับลูกคนเดียว	20	
	สุดท้อง กับสุดท้อง	10	
	สุดท้องกับลูกคนเดียว	0	
	ลูกคนเดียวกับ ลูกคนเดียว	0	
ง.	บิดามารดามีพี่น้องข้างละกี่คน		

	5 คนหรือมากกว่า ทั้งสองฝ่าย	20	10
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่งมี 4	18	9
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่งมี 3	17	8
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่งมี 2	16	8
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่งมี 1	15	8
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่งมี 2	14	8
	ฝ่ายหนึ่งมี 5 หรือมากกว่า อีกฝ่ายหนึ่ง	15	7
	ไม่มีเลข	14	7
	4 กับ 4	15	7
	4 กับ 3	14	7
	4 กับ 2	13	6
	4 กับ 1	12	6
	4 กับ 0	10	5
	3 กับ 3	14	7
	3 กับ 2	13	6
	3 กับ 1	12	6
	3 กับ 0	9	5
	2 กับ 2	12	8
	2 กับ 1	11	5
	2 กับ 0	9	4
	1 กับ 1	11	5
	1 กับ 0	8	4
	0 กับ 0	0	0
	ไม่ทราบฝ่ายเดียวหรือทั้งสองฝ่าย	7	4
จ.	ฐานะของครอบครัวของบิดามารดาในสังคม		
	ทั้งสองฝ่ายมีฐานะสูง และเป็นที่น่าถือ	20	20
	ฝ่ายหนึ่งมีฐานะสูง อีกฝ่ายหนึ่งต่ำ	10	10
	ฐานะต่ำทั้งคู่	0	0

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ ร.รัตนะ ถนนประมวญ พระนคร
นายประณัย ชัยรัตน์ ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา
12 กุมภาพันธ์ 2494